

คู่มือธุรกิจร้านอาหารไทย
ในสหรัฐอเมริกา

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในสหรัฐอเมริกา
Thai Business Information Center

คำนำ

คนไทยในสหรัฐอเมริกาจำนวนมากไม่น้อยที่นิยมประกอบธุรกิจร้านอาหาร หลายท่านประสบความสำเร็จขยายธุรกิจหลายสาขา หลายท่านประสบปัญหาทั้งเรื่องกฎระเบียบ ทั้งการขอวีซ่าให้พ่อครัวแม่ครัว และการจ้างแรงงาน ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจ

สถานเอกอัครราชทูตฯ ร่วมกับทีมประเทศไทย ณ กรุงวอชิงตัน จึงได้รวบรวมข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะจากสถานกงสุลใหญ่ ณ นครนิวยอร์ก นครลอสแอนเจลิส และนครชิคาโก ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ทั้งด้านระเบียบข้อบังคับ การขาดแคลนพ่อครัวแม่ครัวไทย การขอวีซ่า กฎระเบียบด้านสาธารณสุข การทำบัญชี เพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาของร้านอาหารไทยในสหรัฐอเมริกา

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในสหรัฐอเมริกาได้จัดทำหนังสือคู่มือธุรกิจร้านอาหารไทยในสหรัฐอเมริกานี้ขึ้นเพื่อตอบปัญหาที่พบบ่อยในการดำเนินธุรกิจร้านอาหาร โดยได้มุ่งเน้นการดำเนินธุรกิจถูกต้องตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกาเพื่อป้องกันปัญหาการถูกฟ้องร้องหรือการเรียกค่าปรับได้ในอนาคต ในกรณีนี้ ขอขอบคุณข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบด้านสาธารณสุขจากสภาหอการค้าไทยอเมริกันแห่งแคลิฟอร์เนีย และข้อเสนอแนะด้านการบัญชีจากคุณแหวนเพ็ชร วงศิริ ไรลส์ นักสอบบัญชีสหรัฐอเมริกา และหวังว่า คู่มือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านทุกท่าน

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในสหรัฐฯ

ธันวาคม 2559

สารบัญ

เริ่มต้นธุรกิจอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ 1

- 11 ขั้นตอนในการเริ่มต้นทำธุรกิจร้านอาหาร

ขอวีช่านักลงทุน / พ่อครัวแม่ครัวอย่างไร 11

- วีซ่าท่องเที่ยวและธุรกิจระยะสั้น
- วีซ่าแรงงานชั่วคราวและการจ้างพนักงานฝึกหัด
- วีซ่าพนักงานข้ามชาติ
- วีซ่าประกอบกิจการค้าและการลงทุนธุรกิจ
- การเตรียมลงทุนในสหรัฐอเมริกา

กฎระเบียบกระทรวงสาธารณสุขสหรัฐอเมริกา 31

- การแบ่งระดับคะแนนร้านอาหาร
- มาตรฐานความปลอดภัยอาหารเบื้องต้น
- การป้องกันการปนเปื้อนอาหาร

จ้างงานอย่างไร...ไม่ถูกฟ้อง 37

- 7 ขั้นตอนเพื่อเริ่มต้นการจ้างงานให้ถูกต้อง
- การปฏิบัติตามกฎหมายแรงงานสหรัฐอเมริกา
- กฎข้อบังคับพนักงานในร้านอาหาร

หลักการทำบัญชีร้านอาหารตามกฎหมายสหรัฐอเมริกา 49

- การทำบัญชีสำหรับร้านอาหาร
- ข้อควรระวังในการทำบัญชีและการเสียภาษี

แนวทางการขอเงินทุนจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา 56

- คุณมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกาหรือไม่
- U.S. Small Business Administration (SBA)
- Minority Business Development Agency (MBDA)

เริ่มต้นธุรกิจอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ

คงปฏิเสธไม่ได้ว่า ธุรกิจร้านอาหารไทย เป็นธุรกิจที่คนไทยเรานิยมลงทุนในสหรัฐอเมริกาเป็นอันดับต้น ๆ เพราะอาหารเป็นเรื่องใกล้ตัวของคนไทย และอาหารไทยถือได้ว่าเป็นหนึ่งในอาหารยอดนิยมของชาวอเมริกัน ด้วยเหตุนี้ทำให้ร้านอาหารไทยหลายแห่งทั่วสหรัฐอเมริกาประสบความสำเร็จทางธุรกิจ อย่างไรก็ดี ยังมีร้านอาหารไทยจำนวนไม่น้อยที่ประสบปัญหาจนต้องปิดตัวลงซึ่งก็เกิดจากหลาย ๆ ปัจจัย

ที่มา: Thai Trade Center, Jakarta

ปัจจัยสำคัญ ทั้งประสบการณ์ความรู้ในการทำธุรกิจ ตลอดจนความเข้าใจกฎระเบียบการทำธุรกิจมีส่วนช่วยต่อธุรกิจอย่างมาก ศูนย์ข้อมูลธุรกิจไทยในสหรัฐอเมริกาจึงขอแนะนำขั้นตอนการเริ่มต้นลงทุนทำธุรกิจร้านอาหารไทยในสหรัฐอเมริกา เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่สนใจในธุรกิจนี้

11 ขั้นตอนในการเริ่มต้นทำธุรกิจร้านอาหาร

1. การเลือกมลรัฐและทำเลที่ตั้ง

การเลือกมลรัฐที่ต้องการเปิดร้านอาหารนั้น ควรพิจารณาจากหลายปัจจัย อาทิ การขนส่ง การหาวัตถุดิบอาหาร อัตราค่าแรง ความต้องการตลาด กลุ่มลูกค้า และกฎระเบียบประจำมลรัฐนั้น ๆ โดยเจ้าของกิจการต้องจดทะเบียนธุรกิจเพื่อประกอบกิจการในมลรัฐที่ต้องการเปิดร้าน สำหรับข้อมูลเศรษฐกิจรายมลรัฐและฐานข้อมูลธุรกิจของคนไทยและนักวิชาชีพไทยในสหรัฐอเมริกาเพื่อประกอบการพิจารณาเลือกมลรัฐในการลงทุนสามารถอ่านเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ <http://thaibicusa.com>

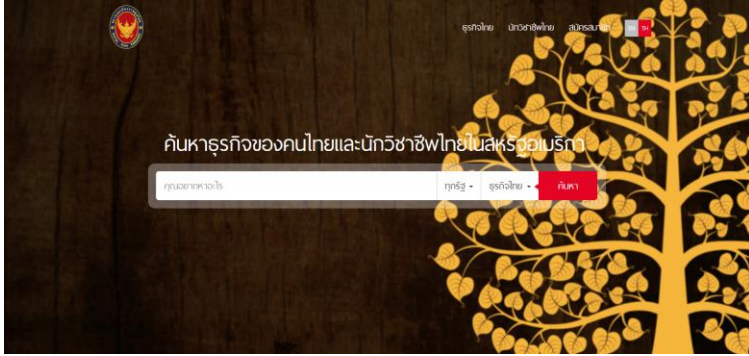
The screenshot shows the Thai Business Information Center website. The header includes the logo and the text "Thai Business Information Center ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในสหรัฐอเมริกา". The main content area features a large image of a man in a suit, likely a Thai official or business leader, with the headline "‘หรับปี’ ผู้ถือหุ้น 35% บริษัทเอกชนสหรัฐฯ เข้าลงทุนผลิตในต่างประเทศ". Below the headline is a short article snippet. To the right, there is a search bar and a "DATABASE" section with a map of the United States and a dropdown menu for state selection.

ข้อมูลรายรัฐ

Alabama	Alaska	Arizona	Arkansas	California	Colorado	Connecticut
Delaware	District Of Columbia	Florida	Georgia	Idaho	Illinois	Mississippi
Indiana	Iowa	Kansas	Kentucky	Louisiana	Maine	Maryland
Massachusetts	Michigan	Minnesota	Missouri	Montana	Nebraska	Nevada
New Hampshire	New Jersey	New Mexico	New York	North Carolina	North Dakota	Ohio
Oklahoma	Oregon	Pennsylvania	Rhode Island	South Carolina	South Dakota	Tennessee
Texas	Utah	Vermont	Virginia	Washington	West Virginia	Wisconsin
Wyoming						

This screenshot shows a different section of the website, focusing on a database and events. It includes a search bar, a "DATABASE" header, and a map of the United States. Below the map is a dropdown menu for state selection. The main content area lists several events, including "The Rule of Effective Use of Credit Extension Washington, DC, United States" and "The Global Food Safety Conference 2017". There is also a "พหุคูณธุรกิจ" section with a dropdown menu.

ที่มา: ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในสหรัฐอเมริกา

ปัจจัยการเลือกทำเลที่ควรคำนึงถึง อาทิ กลุ่มลูกค้า ค่าเช่าสถานที่ทำธุรกิจ ที่จอดรถ ธุรกิจอื่นในบริเวณรอบร้าน แหล่งที่อยู่อาศัย รวมทั้งควรเลือกเขตชุมชนที่ปลอดภัย โดยอาจสำรวจข้อมูลสถิติประชากรเบื้องต้นเพื่อพิจารณาจำนวนลูกค้าได้จากเว็บไซต์ www.city-data.com ข้อมูลราคาอาคารพาณิชย์หรือสถานที่ทำธุรกิจเบื้องต้นได้จากเว็บไซต์การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ อาทิ www.zillow.com หรือ www.realtor.com

2. เลือกรูปแบบกิจการ

นักลงทุนทั้งจากประเทศไทยและในสหรัฐอเมริกา สามารถเลือกจดทะเบียนกิจการได้หลายรูปแบบ รูปแบบกิจการที่เป็นที่นิยมและเหมาะสมกับธุรกิจร้านอาหารมีสองประเภท ได้แก่ บริษัทจำกัด และ บริษัทร่วมทุน

2.1 บริษัทจำกัด (Limited Liability Company - LLC)

การจดทะเบียนประกอบกิจการประเภทนี้ ผู้ลงทุนต้องมีสัญชาติสหรัฐอเมริกา (US citizen) หรือเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรอย่างถูกกฎหมายใน

สหรัฐอเมริกา (green card holder) และไม่มีกรรมร่วมลงทุนกับบุคคลจากต่างประเทศ เช่น คนไทยที่ถือวีซ่าสหรัฐอเมริกาประเภทอื่น ๆ

การจดทะเบียนธุรกิจในรูปแบบนี้ดำเนินการง่าย และเจ้าของกิจการสามารถเลือกรูปแบบการเสียภาษีได้ว่าจะเสียในรูปแบบภาษีส่วนบุคคล (Self Employment Tax) ในอัตราร้อยละ 15 จากกำไรสุทธิหรือในรูปแบบภาษีเงินได้จากบริษัทแบบบริษัทขนาดเล็ก Small Corporation (S-Corp) ทำให้ไม่ต้องเสียภาษีซ้ำซ้อน รูปแบบกิจการนี้เหมาะสำหรับผู้มีเงินทุนมากพอ

2.2 บริษัทร่วมทุน (Corporation)

การจดทะเบียนประกอบกิจการประเภทนี้เหมาะสำหรับนักลงทุนจากประเทศไทยที่ไม่มีสัญชาติสหรัฐอเมริกา หรือยังไม่มีการร่วมลงทุนกับญาติพี่น้องหรือเพื่อนนักลงทุนในสหรัฐอเมริกาที่มีสัญชาติสหรัฐอเมริกา หรือมีการจัดการทำกิจการประเภทนี้ต้องเสียภาษีในรูปแบบบริษัท (Corporation Tax) ในอัตราร้อยละ 15-34 ตามกำไรสุทธิของธุรกิจ

การจดทะเบียนธุรกิจแบบนี้มีภาษีซับซ้อนในกรณีที่มีการจ่ายเงินปันผล เนื่องจากบริษัทมีหน้าที่จ่ายภาษีจากกำไรสุทธิ และผู้ถือหุ้นมีหน้าที่จ่ายภาษีจากเงินปันผล อย่างไรก็ดี ร้านอาหารสามารถงดการจ่ายเงินปันผลเพื่อเก็บเงินเอาไว้ขยายร้านหรือลงทุนต่อได้ หรือเลือกจ่ายเงินโบนัสได้แทนการจ่ายเงินปันผลเพื่อให้มีรายจ่ายเพิ่มขึ้นในการคำนวณภาษีธุรกิจ

ที่มา: Thai Business Information Center

3. การจดทะเบียนชื่อร้าน และการขอเลขประจำตัว

การจดทะเบียนชื่อร้านอาหารจากทางมลรัฐ จะทำในกรณีที่ชื่อหน้าร้านอาหารไม่ตรงกับชื่อบริษัทที่จดทะเบียน (Doing Business As – DBA) โดยหลังจากที่จดทะเบียนชื่อร้านเรียบร้อยแล้ว เจ้าของกิจการจะต้องขอเลขประจำตัวนายจ้าง (Federal Employer Identification Number – FEIN) จาก Internal Revenue Service (IRS) โดยสามารถขอได้ทั้งทางออนไลน์หรือทางไปรษณีย์

4. เปิดบัญชีธนาคาร

การเปิดบัญชีธนาคารในนามของกิจการ ควรเปิดกับธนาคารที่เจ้าของกิจการเป็นลูกค้าประจำอยู่แล้วจะทำให้สะดวกและรวดเร็วขึ้น และควรสอบถามธนาคารเกี่ยวกับการรับชำระเงินจากลูกค้าด้วยบัตรเครดิตด้วย ในกรณีที่ป็นนักลงทุนจากประเทศไทยและไม่เคยมีบัญชีที่สหรัฐอเมริกามาก่อน ควรเลือกเปิดบัญชีกับธนาคารที่น่าเชื่อถือ มีชื่อเสียง และมีหลายสาขา สามารถทำธุรกรรมออนไลน์ได้ โดยสามารถเปิดบัญชีได้โดยใช้เอกสารที่กล่าวไว้แล้วในข้อ 1 – 3 และต้องดำเนินการด้วยตนเองเท่านั้น

ที่มา: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ข้อเสนอแนะ – เมื่อเปิดบัญชีธนาคารของร้านแล้ว ควรใช้เงินของร้านในการใช้จ่ายเพื่อสร้างเครดิตของร้านและสะดวกในการจัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายของร้านต่อไป

5. สัญญาเช่าร้านและการปรับปรุงร้าน

5.1 สัญญาเช่าร้านอาหาร

ร้านอาหารควรพิจารณาอัตราค่าเช่า ระยะเวลาสัญญา รายจ่ายที่ต้องรับผิดชอบ อาทิ อัตราภาษีโรงเรือนและที่ดิน (Property Tax) ของเมืองที่ร้านตั้งอยู่ เป็นต้น หมายความว่า ผู้ให้เช่าคิดค่าเช่าโดยรวมอัตราภาษีโรงเรือนและที่ดิน ค่าประกัน และค่าซ่อมแซมบำรุงรักษาหรือไม่ Single / Double Net / Triple Net Lease ทั้งนี้ ผู้เช่าสามารถต่อรองราคาได้ เช่น การขอเช่าโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย 3 เดือน เนื่องจากต้องใช้เวลาในการปรับปรุงร้าน หรือต่อรองผู้ให้เช่าให้ช่วยออกค่าปรับปรุงร้านบางส่วน

5.2 การปรับปรุงร้าน

ในกรณีที่ต้องมีการปรับปรุงร้าน ควรสอบถามข้อมูลเบื้องต้นจากผู้ให้เช่าพื้นที่ หลังจากนั้น ควรตรวจสอบกฎระเบียบการประกอบกิจการและการขออนุญาตปรับปรุงอาคารของเมืองหรือเขตให้รอบคอบ อาทิ ระบบท่อน้ำทิ้ง ระบบไฟฟ้า ทางเข้าออกสำหรับคนพิการ เป็นต้น สำหรับการว่าจ้างผู้รับเหมาและสถาปนิกควรเลือกที่มีใบอนุญาตและประกันเท่านั้น เนื่องจากหากมีอุบัติเหตุทำให้เกิดการบาดเจ็บขึ้นระหว่างการซ่อมแซมร้าน

การตกแต่งร้านเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้ธุรกิจร้านอาหารได้รับความนิยมและเป็นที่รู้จักในฐานะร้านอาหารไทย เนื่องจากชาวสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญต่อธรรมเนียมการตกแต่งร้านที่สะท้อนวัฒนธรรมของร้านอาหาร รวมทั้งอาจใช้ภาษาขณะแสดงความเป็นไทยก็จะมีส่วนช่วยในการดึงดูดความสนใจของลูกค้าได้ระดับหนึ่ง

6. ใบอนุญาตที่จำเป็นสำหรับธุรกิจร้านอาหาร

6.1 Business License (ใบอนุญาตประกอบธุรกิจ) สามารถขอได้ที่ทำการของเมืองที่ร้านตั้งอยู่

6.2 Sales and Use Tax Certificate (ใบรับรองการค้าและการจ่ายภาษี) สามารถขอได้จากที่ศาลาว่าการของมลรัฐ

6.3 State Employer Identification Number (หมายเลขประจำตัวผู้จ้างงาน) ควรขอพร้อม 6.2

6.4 Food safety Certification (ใบรับรองความปลอดภัยทางอาหาร) – สามารถยื่นขอได้โดยเจ้าของร้านหรือผู้จัดการร้าน

6.5 Permit from Health Department (ใบอนุญาตกระทรวงสาธารณสุขสหรัฐอเมริกา) สามารถขอได้จากที่ทำการของเมืองก่อนที่ร้านพร้อมเปิดให้บริการ

6.6 Certificate of Fire Department clearance (ใบอนุญาตด้านความปลอดภัยอาคาร) สามารถขอได้จากที่ว่าการเขตหรือเมืองขึ้นอยู่กับสังกัดก่อนร้านพร้อมเปิดให้บริการ

6.7 Alcohol license (ใบอนุญาตการขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์) สามารถขอได้จากที่ทำการเมืองหลังจากได้เลขประจำตัวผู้เสียภาษีจากมลรัฐ

เอกสารที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นนั้นสามารถยื่นทำไปพร้อมกันได้ ในกรณีที่ซื้อร้านต่อจากเจ้าของเดิม ผู้ประกอบการควรรับโอนใบอนุญาตทั้งหมดข้างต้นจากเจ้าของเดิม รวมไปถึงการทำเรื่องโอนการจดทะเบียน ค่าน้ำ ค่าไฟ และค่าโทรศัพท์

7. ประกัน

กฎหมายของสหรัฐอเมริกาเข้มงวดมาก ดังนั้นผู้ประกอบการต้องทำประกันทั้งประกันอุบัติเหตุของร้านอาหารรวมถึงประกันอุบัติเหตุของลูกค้า หากลูกค้าประสบอุบัติเหตุภายในร้านอาหารหรือเกิดอาการเจ็บป่วยโดยมีสาเหตุจากอาหารที่รับประทาน ลูกค้ามีสิทธิ์ที่จะฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจากผู้ประกอบการ

8. อุปกรณ์ภายในครัว เครื่องหมายการค้า และรายการอาหาร

ผู้ประกอบการร้านอาหารสามารถหาข้อมูลจัดหาอุปกรณ์ภายในครัวและสำหรับร้านอาหารได้ที่เว็บไซต์ของ Food Service Resource Associates www.foodserviceresource.com

เครื่องหมายการค้าของร้าน (Logo) ควรมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวจดจำได้ง่าย ผู้ประกอบการสามารถยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ากับสำนักงานเครื่องหมายการค้าและสิทธิบัตร สหรัฐอเมริกา (United States Trademark and Patent Office) ซึ่งจะได้รับคุ้มครองภายใต้กฎหมายเครื่องหมายการค้าใน 50 มลรัฐของสหรัฐอเมริกา รวมถึงในเขตเม็กซิกันซามัว เกาะกวม เขตคลองปานามา เกาะเวอร์จิน เกาะนอร์ทเทอร์นมาเรียนา และเปอร์โตริโก

ในส่วนของรายการอาหาร (Menu) ในร้าน ควรจัดพิมพ์ให้สวยงาม อาจมีรูปภาพของอาหารและบรรยายลักษณะอาหารประกอบในรายการอาหาร เพื่อให้ลูกค้าต่างชาติสามารถเข้าใจรายการอาหารได้ดีขึ้น หากผู้ประกอบการต้องการใช้รายการอาหารจากร้านเดิมก็สามารถทำได้ อย่างไรก็ตาม ควรคำนึงถึงการขึ้นราคาอาหารที่อาจส่งผลโดยตรงต่อยอดขายของร้าน เนื่องจากส่วนมากลูกค้ามักจะเคยชินกับรายการอาหารและราคาเดิม หากผู้ประกอบการต้องการเพิ่มราคาอาหารก็ควรตัดแปลงหรือเพิ่มเมนูอาหารใหม่ๆ ที่ลูกค้าไม่เคยเห็นได้ลงในรายการอาหารด้วย นอกจากนี้ ผู้ประกอบการควรสำรวจตลาดร้านอาหารรอบข้างเพื่อประกอบการตัดสินใจในการตั้งราคาอาหาร

ที่มา: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ (Thai Select)

9. การทำบัญชีสำหรับร้านอาหาร

การทำบัญชีสำหรับร้านอาหารมีรายละเอียดค่อนข้างมาก เนื่องจากมีรายการทางการค้าทุกวัน ทั้งการรับชำระเงินทั้งจากบัตรเครดิตและจากเงินสด ผู้ประกอบการจึงควรทำบัญชีรายรับรายจ่ายอย่างเป็นระบบ โดยสามารถใช้โปรแกรมทำบัญชีรายรับรายจ่าย อาทิ QuickBooks หรือ Peachtree หรือ Quicken ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่สามารถทำบัญชีได้ด้วยตนเองก็อาจพิจารณาจ้างนักบัญชีที่มีใบอนุญาต Certified Public Accountant - CPA หรือ Enrolled Agent – EA มาช่วยทำบัญชีสำหรับร้านอาหารได้

หากร้านอาหารไม่ได้จัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายก็อาจถูกสรรพากรสหรัฐอเมริกาสุ่มตรวจ โดยอาจถูกเปรียบเทียบปรับเพื่อเก็บภาษีย้อนหลัง 3 ปี เนื่องจากไม่มีหลักฐานรายรับรายจ่าย

10. หน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่

หลังจากปรับปรุงร้านให้เป็นไปตามกฎระเบียบความปลอดภัยด้านอาคารและด้านสาธารณสุขเรียบร้อยแล้ว ผู้ประกอบการต้องยื่นแบบฟอร์มขอให้

เจ้าหน้าที่หน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ (Health Department) ทำการตรวจร้านก่อนเปิดให้บริการ ซึ่งควรทำล่วงหน้าอย่างน้อย 15 วันก่อนวันเปิดดำเนินการจริง

11. การโฆษณาประชาสัมพันธ์ร้าน

ผู้ประกอบการสามารถหาช่องทางประชาสัมพันธ์ร้านที่มีค่าใช้จ่ายต่ำ เช่น เฟสบุ๊คของชุมชนไทยในท้องถิ่น หรืออาจประชาสัมพันธ์ร้านอาหารผ่านหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นหรือนิตยสารประชาสัมพันธ์ของแต่ละเมืองซึ่งต้องใช้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น รวมทั้งอาจส่งเสริมการขายในลักษณะของการแจกคูปองส่วนลดสำหรับการรับประทานอาหารภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมมากในสหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ ผู้ประกอบการควรพิจารณาเข้าร่วมงานเทศกาลอาหารไทยหรือร่วมกันจัดเทศกาลอาหารไทยของเมืองหรือของมลรัฐ เพื่อสร้างชื่อร้านให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นและเป็นการสร้างความสนใจในอาหารและวัฒนธรรมไทย ซึ่งจะช่วยให้จำนวนผู้บริโภคอาหารไทยเพิ่มขึ้น และจะทำให้รู้จักกับกลุ่มผู้ประกอบการร้านอาหารด้วยกันเพื่อสร้างเครือข่ายในการแบ่งปันประสบการณ์ช่วยเหลือและร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ในโอกาสต่อไป

Celebrate *Songkran* Thai New Year 2014 with
Thai Restaurant Week
 10-17 April 2014

“Featuring special lunch and dinner menu of noodle dishes
 at participating Thai restaurants in DC metro area”

For more information and a list of participating restaurants in your area, visit
www.thaiembdc.org/thairestaurantweek2014

Thai New Year "Songkran" Festival
 Celebrating Thai Restaurant Week in DC Metro area

ที่มา: สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน

วีซ่าธุรกิจเข้าสหรัฐอเมริกา

วีซ่าเข้าสหรัฐอเมริกามีหลายประเภท ส่วนมากเป็นประเภทพำนักชั่วคราว (Non-Immigration) ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้เดินทาง คือ ไม่ได้เป็นผู้อยู่อาศัยถาวร (Permanent Residence) ผู้สมัครวีซ่าจะต้องศึกษากฎระเบียบ ขั้นตอนเตรียมเอกสารสำคัญที่จะต้องประกอบในการยื่นขอวีซ่าให้พร้อม ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในสหรัฐฯ ได้รวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา และสถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย ดังนี้

ที่มา: สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา ประจำกรุงเม็กซิโก

วีซ่าท่องเที่ยวและธุรกิจระยะสั้น (B-1 / B-2)

วัตถุประสงค์ของวีซ่า

วีซ่าเยี่ยมเยียน B-1/B-2 เป็นวีซ่าสำหรับผู้เดินทางไปสหรัฐอเมริกาชั่วคราว วีซ่าชนิด B-1 เป็นวีซ่าสำหรับผู้เดินทางที่ต้องติดต่อกับผู้ร่วมงาน ผู้เข้าประชุมเชิงวิทยาศาสตร์ การศึกษา อาชีพ และธุรกิจ การจัดการสินทรัพย์ หรือต่อรองสัญญา วีซ่าชนิด B-2 สำหรับผู้ที่ต้องการเดินทางเพื่อการพักผ่อน การท่องเที่ยว เยี่ยมเยียนเพื่อนฝูงหรือญาติ การรักษาด้านการแพทย์ และการเข้า

ประเภทวีซ่า	เอกสารสำคัญที่ใช้จำแนกวีซ่า B-1 และ B-2
B-1 วีซ่าธุรกิจ	-จดหมายเชิญจากบริษัทในสหรัฐอเมริกา
B-2 -วีซ่าท่องเที่ยว	- รักษาพยาบาล (Medical Treatment) - กำหนดการเดินทาง (Trip Itinerary) - ใบจองห้องพัก / โรงแรม (Hotel Reservation) - จดหมายเชิญจากเพื่อน/ญาติพี่น้องที่พำนักในสหรัฐอเมริกา ระบุว่าช่วงเวลาที่พักผ่อนที่จะไปพำนักอาศัย สถานที่ที่จะเดินทางไปท่องเที่ยว -ใบวินิจฉัยของแพทย์ในสหรัฐอเมริกา แนวทางการรักษา และระยะเวลาในการรักษา -ใบประกันสุขภาพ (Insurance Coverage)

เอกสารประกอบเพิ่มเติมการยื่นขอวีซ่าพำนักชั่วคราว

- o หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของอาคาร / ที่พักอาศัย
- o หลักฐานการว่าจ้างงานจากนายจ้าง อาทิ จดหมายรับรองการทำงาน จากนายจ้าง ตำแหน่งงาน ระยะเวลาทำงาน เงินเดือน เป็นต้น หากเป็นนักเรียนต้องแสดงหลักฐานการลงทะเบียนเรียน
- o หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า สมาชิกของครอบครัวผู้สมัครอาศัยอยู่ในประเทศไทย (ทะเบียนบ้าน)
- o บัญชีธนาคารเพื่อแสดงให้เห็นถึงสถานะทางการเงินที่สามารถใช้จ่ายตลอดการเดินทาง
- o สูติบัตร ทะเบียนสมรสของคู่สมรส บัตรประจำตัวของสมาชิกในครอบครัวที่จะเดินทางมาร่วมกันกับผู้ขอวีซ่า

ค่าธรรมเนียมและการยื่นวีซ่า

ค่าธรรมเนียม 5,600 บาท (160 ดอลลาร์สหรัฐ) โดยยื่นขอวีซ่าทางออนไลน์ตามแบบฟอร์ม DS-160 ที่เว็บไซต์ <https://ceac.state.gov/geniv/> อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <https://th.usembassy.gov/visas/nonimmigrant-visas/application-procedures/>

อายุวีซ่า

วีซ่า B-1 / B-2 จะมีอายุ 5 – 10 ปี (duration of visa) แล้วแต่กรณี และพำนักในสหรัฐอเมริกาได้คราวละไม่เกิน 6 เดือน (duration of stay) หรือตามแต่เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองสหรัฐอเมริกาจะประทับตราระยะเวลาอนุญาตพำนักเมื่อเดินทางเข้าประเทศ

เมื่อพำนักอยู่ในสหรัฐอเมริกาแล้วประสงค์จะอยู่นานเกิน 6 เดือน ก็สามารถยื่นขอต่ออายุขณะพำนักในสหรัฐอเมริกาได้ 1 ครั้ง พำนักได้ต่อไปไม่เกิน 6 เดือน โดยควรยื่นขอต่ออายุล่วงหน้า 2 เดือน เนื่องจากใช้ระยะเวลาพิจารณาต่ออายุวีซ่าประมาณ 45 วัน โดยใช้แบบฟอร์ม I-159 รายละเอียดตามเว็บไซต์ <https://www.uscis.gov/i-539>

วีซ่าแรงงานชั่วคราว/ตามฤดูกาล และการจ้างพนักงานฝึกหัด (H)

วัตถุประสงค์ของวีซ่า

วีซ่าพำนักชั่วคราว H ออกให้สำหรับผู้ที่ต้องการเข้าสหรัฐอเมริกาเพื่อทำงานชั่วคราว หรือฝึกงานชั่วคราว แบ่งตามลักษณะงานที่จะทำในสหรัฐอเมริกา H-1B วีซ่าทำงานอาชีพผู้ชำนาญการพิเศษ

วีซ่าประเภท H-1B ออกให้สำหรับผู้ที่เดินทางไปยังสหรัฐอเมริกาเพื่อปฏิบัติงานซึ่งได้มีการจัดการทำเรื่องไว้เรียบร้อยแล้ว ผู้ที่มีคุณสมบัติในการได้รับวีซ่าประเภทนี้จะต้องได้รับวุฒิการศึกษาขั้นต่ำปริญญาตรี (หรือปริญญาที่เทียบเท่า) ในสาขาวิชาที่ตรงกับตำแหน่งที่ถูกว่าจ้าง สำนักงาน USCIS จะเป็นผู้กำหนดว่างานประเภทนั้นเข้าข่ายเป็นอาชีพผู้ชำนาญการหรือไม่ ตลอดจนการเป็นผู้พิจารณาว่าท่านมีคุณสมบัติเพียงพอที่จะทำงานดังกล่าวได้หรือไม่ โดยนายจ้างจะต้องยื่นคำร้องการจ้างงานต่อกระทรวงแรงงานเพื่อชี้แจงข้อกำหนดและเงื่อนไขของสัญญาจ้างงานของท่าน

H-2A วีซ่าทำงานเกษตรกรรมตามฤดูกาล

ที่มา: หนังสือพิมพ์ลอสแอนเจลิสไทม์

วีซ่าชนิด H-2A เป็นวีซ่าที่อนุญาตให้นายจ้างสามารถรับชาวต่างชาติเข้าทำงานด้านเกษตรกรรมในสหรัฐอเมริกาเป็นการชั่วคราวเนื่องจากไม่สามารถหาแรงงานสัญชาติอเมริกันสำหรับงานประเภทนั้นได้ ผู้สมัครจะมีสิทธิยื่นคำร้องขอวีซ่าชั่วคราวชนิด H-2A นี้ได้ต่อเมื่อท่านต้องการทำงานด้านเกษตรกรรมในสหรัฐอเมริกาเป็นการชั่วคราวหรือตามฤดูกาลเท่านั้น โดยนายจ้างในสหรัฐอเมริกา (หรือบริษัททางด้านเกษตรกรรมในสหรัฐอเมริกาที่มีชื่ออยู่ในนายจ้างร่วม) ต้องยื่นแบบฟอร์ม I-129 ซึ่งเป็นคำร้องสำหรับแรงงานชั่วคราวในนามของท่าน

H-2B วีซ่าแรงงานผู้เชี่ยวชาญ / ไม่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ท่านต้องมีวีซ่าประเภทสำหรับการเดินทางไปยังสหรัฐอเมริกาเพื่อทำงานเป็นการชั่วคราวหรือตามฤดูกาล ในตำแหน่งที่ขาดแรงงานสัญชาติอเมริกัน โดยนายจ้างของท่านต้องมีใบรับรองจากกระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกาทียืนยันว่าไม่สามารถหาแรงงานสัญชาติอเมริกันที่มีคุณสมบัติในตำแหน่งงานนั้น ๆ ได้

H-3 วีซ่าฝึกงาน

ท่านต้องมีวีซ่าประเภท H-3 สำหรับการเดินทางไปสหรัฐอเมริกาเพื่อฝึกงานในระยะเวลาไม่เกินสองปีกับผู้ว่าจ้างในทุกสาขาโดยไม่จำเป็นว่าการฝึกงานนั้นจะเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ท่านได้จบการศึกษามาโดยตรง ท่านสามารถรับค่าตอบแทนจากการฝึกงานหรือค่าตอบแทนที่ได้รับจากงานใด ๆ ก็ตามที่ทำระหว่างการฝึกงานนั้นได้ แต่อย่างไรก็ดีการฝึกงานดังกล่าวนี้จะต้องไม่เป็นการปฏิบัติงานโดยผู้เชี่ยวชาญในการทำงานดังกล่าวอยู่แล้วและการฝึกงานนี้ต้องที่ไม่มีในประเทศของท่าน

H-4 วีซ่าผู้ติดตาม

หากท่านเป็นผู้ถือวีซ่าหลักประเภท H กลุ่มสมรสหรือบุตรที่อายุไม่เกิน 21 ปี (ที่มีสถานภาพโสด) ของท่าน สามารถได้รับวีซ่า H-4 เพื่อติดตามท่าน ไปยังสหรัฐอเมริกาได้ อย่างไรก็ตามกลุ่มสมรสหรือบุตรของท่านจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานขณะพำนักอยู่ในสหรัฐอเมริกา

คุณสมบัติ

ความรับผิดชอบของนายจ้าง สหรัฐอเมริกา	คุณสมบัติของพนักงานต่างชาติ
- ตกลง/ยินยอมที่จะจ่ายค่าจ้างตามกฎหมายแรงงานของมลรัฐที่พนักงานผู้นั้นทำงาน	- จะต้องเดินทางเข้ามาสหรัฐอเมริกา แบบชั่วคราวเพื่อทำงานพิเศษ
- นายจ้างสหรัฐอเมริกาจะต้องเสนอเงื่อนไขการทำงานของพนักงานต่างชาติไม่น้อยไปกว่าการว่าจ้างพนักงานชาวอเมริกัน	- จะต้องมึปริญญา / คุณสมบัติตามที่กำหนดสำหรับงานในตำแหน่งนั้น
- เมื่อระยะเวลาการจ้างงานสิ้นสุดลง นายจ้างสหรัฐอเมริกา จะต้องรับผิดชอบตัวเดินทางกลับประเทศของพนักงานต่างชาติ	- อย่างน้อยจะต้องจบปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือมีประสบการณ์ในการทำงานเพื่อให้ตรงกับปริญญาที่กำหนด

ค่าธรรมเนียมและการยื่นวีซ่า

ค่าธรรมเนียม 6,690 บาท (190 ดอลลาร์สหรัฐ) โดยยื่นขอวีซ่าทางออนไลน์ตามแบบฟอร์ม I-129 ที่เว็บไซต์ <https://ceac.state.gov/geniv/> อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <https://th.usembassy.gov/visas/nonimmigrant-visas/application-procedures/>

นายจ้างยื่นใบสมัครให้แก่ผู้ที่ต้องการจ้างไปที่ Department of Labor แผนก Labor Condition Application (LCA) ส่วนใหญ่จะใช้สำนักงานนายทะเบียนผู้ดำเนินเรื่องให้เมื่อหน่วยงาน LCA ยินยอม สำนักงานนายทะเบียนจะจัดเตรียมแบบฟอร์ม I-129 ในส่วนของกรยื่นขอวีซ่า (Filing Fees) นายจ้างจะต้องเป็นผู้จ่ายด้วยเช็คของบริษัทหรือธนาคัตติ (Money Order) ต่อ U.S. Department of Homeland Security หากต้องการทราบผลเบื้องต้น (Initial Decision) ภายในระยะเวลา 15 วันทำการ นายจ้างจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมเพื่อขอรับบริการพิเศษ (Premium Processing Service)

อายุวีซ่า

วีซ่า H จะมีอายุ 3 ปี และอาจขอต่ออายุได้ 1 ครั้ง รวมอายุวีซ่า 6 ปี และหากบริษัท / นายจ้างสหรัฐอเมริกาสนใจที่จะเป็นสปอนเซอร์ในการยื่นขอใบเขียวให้พนักงานต่างชาติก็สามารถดำเนินการได้ในขณะที่พนักงานต่างชาติยังถือวีซ่า H-1B

ทุกวันที่ 1 ตุลาคม ของทุกปีรัฐบาลสหรัฐอเมริกาจะออกวีซ่า H-1B สำหรับพนักงานต่างชาติที่มีคุณสมบัติจำนวนไม่เกิน 65,000 วีซ่า และจะสำรองเพิ่มเติมอีกจำนวน 20,000 วีซ่า สำหรับผู้ที่มีวุฒิปริญญาโทหรือสูงกว่าซึ่งจบการศึกษาจากสถาบันในสหรัฐอเมริกา โดยผู้ยื่นขอวีซ่าประเภทนี้ไม่สามารถยื่นใบสมัครได้ก่อนวันที่ 1 เมษายน ในปีเดียวกัน

ระยะเวลา (Timeframe)

โดยเฉลี่ยประมาณ 3-4 เดือน และอาจใช้เวลานานขึ้น หากพนักงานต่างชาติดำเนินการในสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะต้องจัดทำนัดหมายพบกับสถานเอกอัครราชทูต / สถานกงสุลสหรัฐอเมริกาในประเทศที่พนักงานต่างชาติดำเนินการอยู่ เพื่อประทับตราวีซ่าในหนังสือเดินทาง (Passport) ทั้งนี้ ระยะเวลาขึ้นอยู่กับสถานเอกอัครราชทูต / สถานกงสุลสหรัฐอเมริกา ในประเทศนั้น ๆ ซึ่งอาจจะใช้เวลาเพิ่มขึ้นประมาณ 1-3 เดือน

วิชาพนักงานบริษัทข้ามชาติ (L-1)

วัตถุประสงค์ของวิชา

วิชาพนักงานชั่วคราว L ออกให้สำหรับพนักงานที่ย้ายไปทำงานที่สหรัฐอเมริกาชั่วคราวภายใต้การจ้างงานของบริษัทที่อยู่ในเครือเดียวกัน

L-1 วิชาพนักงานที่ย้ายไปทำงานที่สหรัฐชั่วคราวภายใต้การจ้างงานของบริษัทที่อยู่ในเครือเดียวกัน

วิชาประเภท L-1 ใช้สำหรับพนักงานของบริษัทในระดับสากลที่ย้ายไปปฏิบัติงานที่สำนักงานใหญ่ สำนักงานของบริษัทในเครือเดียวกัน หรือสาขาย่อยอื่น ๆ ที่ตั้งอยู่ในสหรัฐอเมริกาเป็นการชั่วคราว บริษัทในระดับสากลดังกล่าวอาจเป็นบริษัทของสหรัฐอเมริกาเองหรือบริษัทต่างชาติดังได้ ผู้ที่มีคุณสมบัติในการยื่นคำร้องขอวิชาประเภทนี้ จะต้องมีตำแหน่งในระดับเทียบเท่าผู้จัดการหรือผู้บริหารหรือมีความรู้ความสามารถที่เชี่ยวชาญ และได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ให้แก่บริษัทที่ตั้งอยู่ในสหรัฐอเมริกาในระดับตำแหน่งที่ได้กล่าวมาข้างต้น ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นตำแหน่งเดียวกับที่ทำอยู่ก็ได้ นอกจากนี้ ผู้สมัครยังจำเป็นต้องปฏิบัติงานให้แก่บริษัทระดับสากลที่ตั้งอยู่ในประเทศอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากสหรัฐอเมริกาคิดต่อกันเป็นเวลาหนึ่งปีภายในระยะเวลาสามปีก่อนทำการสมัครขอวิชาไปยังสหรัฐอเมริกาอีกด้วย ผู้สมัครจะสามารถยื่นคำร้องขอวิชาชนิด L-1 ได้

ต่อเมื่อบริษัทของสหรัฐอเมริกาหรือบริษัทในเครือได้รับการอนุมัติคำร้องชนิดรวมหรือรายบุคคลจาก USCIS แล้วเท่านั้น

L-2 วีซ่าผู้ติดตาม

สำหรับผู้ถือวีซ่าหลักประเภท L คู่สมรสหรือบุตรที่อายุต่ำกว่า 21 ปี (ที่ไม่ได้แต่งงาน) ของท่านสามารถได้รับวีซ่าติดตามประเภทนี้ได้ โดยการเปลี่ยนแปลงกฎหมายใหม่เมื่อเร็วๆ นี้เปิดให้คู่สมรสสามารถขออนุญาตทำงานได้ โดยจะต้องเดินทางเข้าประเทศสหรัฐอเมริกาด้วยวีซ่า L-2 ก่อน จากนั้นให้ส่งแบบฟอร์ม I-765 (ขอรับได้จากสำนักงาน USCIS) พร้อมค่าธรรมเนียมในการยื่นคำร้อง ทั้งนี้บุตรจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในสหรัฐอเมริกา

คุณสมบัติ

ผู้ยื่นขอวีซ่าจะต้องเป็นองค์กร/บริษัทในสหรัฐอเมริกาที่มีบริษัทอีก 1 แห่งที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือประเทศอื่น และจะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันทางกฎหมาย เช่น บริษัทแม่ บริษัทสาขา บริษัทในเครือ ฯลฯ เป็นผู้ดำเนินการยื่นขอวีซ่าให้แก่พนักงานที่ต้องการให้เข้าทำงานในบริษัทสาขาในสหรัฐอเมริกา โดยผู้ยื่นขอวีซ่าจะต้องมีอำนาจควบคุม (Control) พนักงานที่ต้องการให้เข้าทำงานในบริษัทสาขาในสหรัฐอเมริกา

พนักงานผู้สมัครขอวีซ่าจะต้องทำงานในประเทศไทยติดต่อกันมาเป็นเวลาอย่างน้อย 1 ปี และดำรงตำแหน่งผู้บริหารหรือระดับการจัดการ (สำหรับวีซ่า L-1A) หรือเป็นผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษ/เฉพาะทาง (สำหรับวีซ่า L-1B) หลักฐานที่จะต้องยื่นพร้อมคำร้อง ได้แก่ เอกสารแสดงขอบเขตพื้นที่ของสำนักงานใหม่ (Office Space) แผนการธุรกิจ (Business Plan) ความเป็นเจ้าของ (Ownership) สถานะการเงิน และต้องแสดงรายละเอียดของตำแหน่งการว่าจ้างงานในประเทศไทยของผู้มีสิทธิ์ (ระดับผู้บริหาร / จัดการ / มีความรู้ / ทักษะความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง) ก่อนที่จะได้รับการว่าจ้างให้โอนมาทำงานในสหรัฐอเมริกา

ตำแหน่งการว่าจ้างงานในสหรัฐอเมริกาจะต้องเป็นตำแหน่งในระดับผู้บริหาร ผู้จัดการ หรือ ผู้ที่มีความรู้ทักษะความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง

ค่าธรรมเนียมและการยื่นวีซ่า

ค่าธรรมเนียม 6,690 บาท (190 ดอลลาร์สหรัฐ) โดยยื่นขอวีซ่าทางออนไลน์ตามแบบฟอร์ม DS-160 ที่เว็บไซต์ <https://ceac.state.gov/genniv/> อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <https://th.usembassy.gov/visas/nonimmigrant-visas/application-procedures/>

ตัวแทนบริษัทในสหรัฐอเมริกาจะเป็นผู้ยื่นแบบฟอร์ม I-129 และ L Supplement ต่อหน่วยงาน USCIS Service Center

อายุวีซ่า

วีซ่า L-1 จะมีอายุ 3 ปี และอาจขอต่ออายุได้ 2 ปี อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ถือวีซ่า L-1 สำหรับการก่อตั้งสำนักงานใหม่ครั้งแรกจะอยู่ได้ 1 ปี และสามารถขอขึ้นเรื่องขยายการต่อวีซ่าโดยจะต้องยื่นหลักฐาน / เอกสาร เพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของสำนักงานใหม่

ระยะเวลา (Timeframe)

โดยเฉลี่ยประมาณ 3-4 เดือน

วีซ่าประกอบกิจการค้า / ลงทุนธุรกิจ (E-1 / E-2 / E-5)

วัตถุประสงค์ของวีซ่า

วีซ่าพำนักชั่วคราว E ออกให้สำหรับผู้ที่ต้องการเข้าสหรัฐอเมริกาเพื่อการการค้า (E-1) หรือเพื่อการลงทุน (E-2 หรือ E-5) โดยผู้สมัครวีซ่าประเภทนี้ต้องถือสัญชาติของประเทศที่สหรัฐอเมริกามีสนธิสัญญาการค้าสหรัฐอเมริกา ในที่นี้ประเทศไทยได้ลงนามสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ พ.ศ. 2511

ที่มา: Bangkok Post

E-1 วิชาประกอบกิจการค้า

วิชาประเภท E-1 ใช้สำหรับคนที่มีสัญชาติที่มีสนธิสัญญาทางการค้ากับสหรัฐอเมริกา โดยบริษัทที่ต้องการจ้างบุคคลดังกล่าวต้องเป็นบริษัทสัญชาติของประเทศนั้น ๆ ในสหรัฐอเมริกา กล่าวคือ บริษัทนั้นต้องมีหุ้นส่วนหรือถือครองกิจการ โดยคนสัญชาติดังกล่าวเกินกว่าร้อยละ 50 และมีปริมาณการค้าในมูลค่าที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่องระหว่างประเทศนั้นกับสหรัฐอเมริกาเกินกว่าร้อยละ 50 ของการดำเนินกิจการ

การค้า หมายถึง การส่งสินค้า บริการ และเทคโนโลยี จากฝ่ายหนึ่งไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง ตัวอย่างประเภทกิจการ อาทิ ธนาคารระหว่างประเทศ ประกันภัย คมนาคมขนส่ง ท่องเที่ยว สื่อสาร โทรคมนาคม

E-2 วิชาลงทุนธุรกิจ

วิชาประเภท E-2 ใช้สำหรับผู้ที่ลงทุนหรือเป็นหุ้นส่วนการลงทุนที่มีสัญชาติที่มีสนธิสัญญาทางการค้ากับสหรัฐอเมริกา การลงทุนธุรกิจจะต้องมีหุ้นส่วนหรือถือครองกิจการ โดยคนสัญชาติดังกล่าวเกินกว่าร้อยละ 50 และมี

ปริมาณการลงทุนในมูลค่าที่เหมาะสม มีแหล่งเงินทุนที่น่าเชื่อถือ และมีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ

ผู้สมัครวีซ่าประเภทนี้ต้องเป็นผู้เดินทางมาลงทุนในสหรัฐอเมริกาด้วยตนเอง หรือเป็นผู้มีตำแหน่งระดับบริหารของกิจการ หรือเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในสาขาที่ดำเนินกิจการ การลงทุนต้องมีการดำเนินธุรกิจจริง ธุรกิจที่ดำเนินการทางกระดาษ หรือ การคาดเดาในการดำเนินธุรกิจ หรือ ธุรกิจที่ไม่มีแหล่งเงินทุนหรือบัญชีธนาคารที่น่าเชื่อถือจะไม่ได้รับการพิจารณา

กิจการดังกล่าวจะต้องสร้างรายได้มากเพียงพอไม่เฉพาะต่อการดำรงชีพของเจ้าของกิจการและครอบครัว หรือต้องเป็นกิจการที่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา

ท่านจะต้องมีอำนาจในการควบคุมเงินทุนและการลงทุนต้องเป็นความเกี่ยวข้องทางธุรกิจ ทั้งนี้ การซื้อสังหาริมทรัพย์ เช่น ร้านอาหารที่จะลงทุน เป็นสินทรัพย์ค่าประกันจะไม่ได้รับการพิจารณาอ่านข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ <https://www.uscis.gov/working-united-states/temporary-workers/e-2-treaty-investors>

คุณสมบัติ

ผู้ยื่นขอวีซ่าจะต้องเป็นองค์กร/บริษัทในสหรัฐอเมริกาที่มีบริษัทอีก 1 แห่งที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยหรือประเทศอื่น และจะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันทางกฎหมาย เช่น บริษัทแม่ บริษัทสาขา บริษัทในเครือ ฯลฯ เป็นผู้ดำเนินการยื่นขอวีซ่าให้แก่พนักงานที่ต้องการให้เข้าทำงานในบริษัทสาขาในสหรัฐอเมริกา โดยผู้ยื่นขอวีซ่าจะต้องมีอำนาจควบคุม (Control) พนักงานที่ต้องการให้เข้าทำงานในบริษัทสาขาในสหรัฐอเมริกา

ค่าธรรมเนียมและการยื่นวีซ่า

ค่าธรรมเนียม 7,175 บาท (205 ดอลลาร์สหรัฐ) โดยผู้ยื่นขอวีซ่าทางออนไลน์ตามแบบฟอร์ม DS-160 ที่เว็บไซต์ <https://ceac.state.gov/genniv/> อ่าน

รายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <https://th.usembassy.gov/visas/nonimmigrant-visas/application-procedures/>

ผู้สมัครและผู้ติดตามที่พำนักอยู่ในสหรัฐอเมริกาอยู่แล้วและต้องการสมัครวีซ่า E ให้กรอกแบบฟอร์ม DS-160 ทางระบบออนไลน์ โดยมีเอกสารประกอบสำคัญต่อไปนี้

- สำเนาหน้าหนังสือเดินทาง สำเนาทะเบียนสมรส และ สูติบัตรหรือใบรับบุตรบุญธรรม (กรณีมีผู้ติดตาม) *หากผู้ติดตามไม่ยื่นขอวีซ่าพร้อมกับผู้สมัคร ให้สำเนาวีซ่า E-1 เมื่อยื่นต่างหากด้วย
- แบบฟอร์ม DS-156E แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการที่จะไปลงทุนในสหรัฐอเมริกา
- หนังสือแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับบริษัทห้างร้าน ตำแหน่งงาน และสวัสดิการ รวมทั้งระบุสัญชาติของเจ้าของกิจการที่มีสนธิสัญญาทางการค้าและการลงทุนกับสหรัฐอเมริกา มีสัดส่วนหุ้นเกินกว่าร้อยละ 50 และมีการค้ากับสหรัฐอเมริกาเกินกว่าร้อยละ 50 ของการดำเนินกิจการ ทั้งนี้ จะต้องแจ้งในหนังสือด้วยว่าผู้สมัครวีซ่าประเภทนี้จะเดินทางออกจากสหรัฐอเมริกาทันทีหากวีซ่าหมดอายุ
- หลักฐานแสดงความเป็นหุ้นส่วนและอัตราส่วนหุ้นของเจ้าของกิจการ เช่น ทะเบียนธุรกิจ ใบสำคัญผู้ถือหุ้น
- หลักฐานแสดงการค้ากับสหรัฐอเมริกาอย่างมีนัยสำคัญ เช่น บัญชีงบดุล เอกสารขนส่งสินค้า ใบเรียกเก็บเงิน เอกสารการจ่ายเงินกับคู่ค้าในสหรัฐอเมริกาเป็นระยะเวลา 6 เดือน เอกสารการจ่ายภาษี

- หลักฐานแสดงปริมาณการค้ากับสหรัฐอเมริกาเกินกว่าร้อยละ 50 ของการดำเนินกิจการ เช่น บัญชีงบดุล เอกสารขนส่งสินค้า ใบเรียกเก็บเงิน เอกสารการจ่ายเงินกับคู่ค้าในสหรัฐอเมริกา
- หนังสือบริษัทแจ้งว่า พนักงานที่สมัครวีซ่า E-1 ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งและหน้าที่ใด มีคุณสมบัติอย่างไรที่ทำให้ไม่สามารถจ้างพนักงานอเมริกันในตำแหน่งนี้ได้ และทำไมบริษัทจึงต้องการบุคคลดังกล่าวให้ทำงานในบริษัท รวมทั้งแจ้งหลักฐานความรู้ความเชี่ยวชาญ เช่น ประวัติการศึกษาและประสบการณ์ทำงาน ประกาศนียบัตรการศึกษา การฝึกอบรม ใบผลการเรียน
- เอกสารข้อมูลตำแหน่งในองค์กร (Organization chart) ทั้งหมด ประกอบด้วยชื่อ ตำแหน่ง สถานการณ์เข้าเมือง เช่น ถิ่นสัญชาติอเมริกัน ถิ่นไอบีเซีย ถิ่นวีซ่า

ผู้สมัครและผู้ติดตามที่พำนักอยู่ในประเทศไทยและต้องการสมัครวีซ่า E-1 ให้กรอกแบบฟอร์ม I-129 ทางระบบออนไลน์ อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <https://th.usembassy.gov/th/visas-th/nonimmigrant-visas-th/treaty-trader-visas/>

หากท่านมีคำถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับวีซ่าสำหรับผู้ประกอบการค้าและผู้ลงทุน สามารถสอบถามทางอีเมลที่ BangkokBusinessTravel@state.gov

อายุวีซ่า

วีซ่า E-1 และ E-2 จะมีอายุ 2 ปี และต่ออายุได้ทุก 2 ปี

คู่สมรสและบุตรอายุต่ำกว่า 21 ปีซึ่งยังไม่ได้แต่งงาน ของผู้ค้านักลงทุนตามสนธิสัญญา หรือ พนักงานของบริษัท สามารถยื่นคำร้องขอวีซ่าเพื่อร่วมเดินทางหรือติดตามผู้สมัครไปสหรัฐฯ ได้ และผู้สมัครไม่จำเป็นต้องมีสัญชาติเดียวกับผู้สมัครหลัก

ระยะเวลา (Timeframe)

โดยเฉลี่ยใช้เวลาประมาณ 2-4 เดือน

U.S. Citizenship
and Immigration
Services

HC-618 (rev. 09/15)

วีซ่า E-2 เป็นวีซ่าที่นิยมสำหรับธุรกิจร้านอาหารแบ่งเป็น 2 ประเภทหลัก คือ วีซ่านักลงทุน (E-2) และวีซ่ารับจ้างทำงานซึ่งร้านอาหารต้องเป็นผู้สนับสนุน (H-1B) ทั้งนี้ ธุรกิจร้านอาหารในสหรัฐอเมริกาส่วนมากนิยมขอวีซ่าประเภท E-2 เพราะทำได้ง่ายกว่าและสามารถยื่นขอจ้างพ่อครัวแม่ครัวได้โดยตรงจากประเทศไทย รวมทั้งสามารถพาคณะในครอบครัวมาได้

ถึงแม้ว่าวีซ่าประเภทนี้ไม่สามารถใช้ยื่นขอกรีนการ์ดได้ในอนาคต แต่ก็ไม่มีข้อจำกัดในการต่ออายุ สามารถต่ออายุได้ทุก 2 ปี ตราบใดที่นักลงทุนยื่นชำระภาษีธุรกิจตามกฎหมายและรายงานการจ้างแรงงานไปยังสรรพากรสหรัฐอเมริกา (Internal Revenue Service - IRS) นอกจากนี้ นักลงทุนยังสามารถยื่นขอวีซ่า

ผู้ติดตามให้กับคู่สมรสและบุตรที่อายุไม่เกิน 21 ปี โดยที่บุตรมีสิทธิ์เข้าโรงเรียนรัฐบาลในสหรัฐอเมริกาได้เหมือนคนอเมริกันทั่วไป

วิชาลงทุนธุรกิจ (EB-5)

วิชาประเภท EB-5 จะใช้สำหรับผู้ที่ลงทุนที่มีสัญชาติที่มีสนธิสัญญาทางการค้ากับสหรัฐอเมริกา การลงทุนธุรกิจจะต้องมีการลงทุนมากกว่า 500,000-1,000,000 เหรียญสหรัฐฯ และมีการการสร้างงานให้กับคนสัญชาติอเมริกันจากธุรกิจที่ลงทุน 10 ตำแหน่งขึ้นไป มีแหล่งเงินทุนที่น่าเชื่อถือ และมีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจ

ผู้สมัครวิชาประเภทนี้ต้องเป็นผู้เดินทางมาลงทุนในสหรัฐอเมริกาด้วยตนเอง หรือเป็นผู้มีตำแหน่งระดับวางแผนและนโยบายของกิจการ การลงทุนต้องมีการดำเนินธุรกิจจริง กิจการดังกล่าวจะต้องสร้างรายได้และส่งผลดีต่อเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา โดยกิจการจะต้องสร้างงานทางตรงขั้นต่ำ 10 งานภายในระยะเวลาที่เปิดกิจการเป็นเวลา 2 ปีหรือมากกว่าแล้วแต่กรณี

อายุวิชา

จะมีอายุ 2 ปีด้วยการถือใบเขียวแบบมีเงื่อนไข เมื่อครบตามเงื่อนไขทั้งหมดแล้ว สามารถยื่นเรื่องเพื่อรับใบเขียวเพื่ออยู่อาศัยอย่างถาวรได้ หากอยู่อาศัยครบ 5 ปี นับตั้งแต่วันเข้าประเทศ

คู่สมรสและบุตรของนักลงทุนอายุต่ำกว่า 21 ปี ซึ่งยังไม่ได้แต่งงานสามารถยื่นคำร้องขอวีซ่านี้เพื่อร่วมเดินทางหรือติดตามผู้สมัครไปสหรัฐฯ และขอเป็นผู้อาศัยถาวรของสหรัฐฯ

ระยะเวลา (Timeframe)

โดยเฉลี่ยใช้เวลาประมาณ 6 เดือน

ค่าธรรมเนียมและการยื่นวิชา

ค่าธรรมเนียม 1,500 ดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับคำดำเนินการคำร้อง I-526 และ 1,070 ดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับดำเนินการแบบฟอร์ม I-485

1. กรอกแบบฟอร์มคำร้อง I-526 ขึ้นคำร้องทางไปรษณีย์ไปยังสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองสหรัฐฯ (USCIS) ตามแบบฟอร์ม I-526 อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <https://www.uscis.gov/i-526>

2. หลังจากได้รับการอนุมัติคำร้องจากการกรอกแบบฟอร์ม I-526 แล้ว ต้องทำอย่างไรอย่างหนึ่งต่อไปนี้

- กรอกและส่งแบบฟอร์ม I-485 แบบฟอร์มเพื่อลงทะเบียนผู้อพยพของสหรัฐฯ หรือ เปลี่ยนสถานะ กับ USCIS เพื่อเปลี่ยนสถานะเป็นผู้อาศัยถาวรของสหรัฐฯ แบบมีเงื่อนไข อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <https://www.uscis.gov/i-485>

- กรอกและส่งแบบฟอร์ม DS-230 หรือ DS-260 แบบฟอร์มวีซ่าลงทะเบียนคนเข้าเมือง กับ กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ (U.S. Department of State) เพื่อเข้าประเทศสหรัฐฯ

ความแตกต่างของวีซ่านักลงทุนวีซ่าประเภท L2, E2 และ E5

	L-1	E-2	E-5
เงินลงทุน	ไม่มีขั้นต่ำ	ไม่มีขั้นต่ำ	\$500,000- \$1,000,000
การสร้างงานให้พลเมืองสหรัฐฯ	ไม่มีข้อจำกัด	ไม่มีข้อจำกัด	10 ตำแหน่ง
ผู้ขอวีซ่าต้องขอวีซ่าในฐานะ	ผู้บริหาร หรือ ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้บริหาร ผู้มีทักษะเฉพาะด้าน หรือ นักลงทุน	นักวางแผนและนโยบาย
ระยะเวลาอนุมัติวีซ่า	3-4 เดือน	2-4 เดือน	6 เดือน
ลูกจะเสียสถานะผู้ติดตามหลังอายุ	ใช่ ลูกจะต้องเข้ามาสหรัฐฯ ใหม่ด้วยวีซ่าประเภทอื่น	ใช่ ลูกจะต้องเข้ามาสหรัฐฯ ใหม่ด้วยวีซ่าประเภทอื่น	ไม่ ลูกมีสถานะผู้อาศัยถาวรของ

	L-1	E-2	E-5
ครบ 21 ปีบริบูรณ์หรือไม่			สหรัฐฯ เมื่อได้รับ Green Card
หากขายกิจการผู้ลงทุนจะเสียสถานะวีซ่าหรือไม่	ใช่ เพราะ วีซ่า L-1 ขึ้นอยู่กับการมีกิจการ	ใช่ เพราะวีซ่า E-2 ขึ้นอยู่กับการมีกิจการ	ไม่ แต่อาจเสียสถานะหากการจ้างงานไม่ถึงตามกำหนดขั้นต่ำ
ผู้ขอวีซ่าสามารถซื้อต่อกิจการที่มีอยู่ในสหรัฐฯ ได้หรือไม่	ได้	ได้	ได้ แต่ต้องเพิ่มงานอย่างน้อย 10 ตำแหน่ง
อายุวีซ่าครั้งแรก	เริ่มตั้งแต่ 1 ปี	มากที่สุด 5 ปี	2 ปีด้วยผู้อาศัยสหรัฐฯ แบบมีเงื่อนไข จากนั้นเป็นผู้อาศัยถาวรด้วยใบเขียว
ระยะเวลามากที่สุดในการถือวีซ่า	5-7 ปี	ต่อวีซ่าได้ไม่จำกัด	ถาวรโดยสามารถขอสัญชาติได้หลังมีวีซ่านี้ 5 ปี

ที่มา: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ (Thai Select)

การเตรียมลงทุนในสหรัฐอเมริกา

- ผู้ประกอบการควรมีเงินลงทุนเพียงพอต่อการใช้จ่ายและสามารถใช้ในการบริหารกิจการอย่างต่อเนื่อง ไม่ควรลงทุนในลักษณะเก็งกำไร

- ผู้ประกอบการควรจัดทำแผนธุรกิจที่มีเป้าหมายทั้งระยะสั้นและระยะยาวและคำนวณผลกำไรที่ชัดเจน รวมทั้งการจัดสรรค่านวณอัตราค่าใช้จ่าย เช่น กำไรสุทธิต่อยอดขาย การเติบโตของรายได้ ในกรณีที่เป็นการซื้อขายกิจการเดิม อาจใช้ยอดขายเดิมในการทำแผนธุรกิจและวางแผนการเพิ่มยอดขายเพื่อให้กิจการมีกำไรในอนาคต โดยทั่วไปในช่วง 1-3 ปีแรกของทุกกิจการจะไม่มีผลกำไรมากนักเพราะต้องลงทุนสูง

- เลือกกิจการที่มีศักยภาพ เช่น ถ้าต้องการซื้อต่อกิจการร้านอาหาร ควรเลือกทำเลที่ดี ตั้งราคาขายเหมาะสม ดูแลลูกค้า และดูรายได้ของกลุ่มลูกค้าในทำเลนั้น

- การซื้อต่อกิจการร้านอาหารควรตรวจสอบธุรกิจอย่างละเอียด เช่น ภาษีคงค้าง สาเหตุการเลิกกิจการ

- มีความรู้หรือจ้างผู้รู้เพื่อวิเคราะห์ห้งบการเงิน เพราะต้องนำมาใช้มาประกอบการทำแผนธุรกิจ

- การทำสัญญาซื้อขายให้ละเอียดรัดกุมเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นภายหลัง โดยอาจปรึกษาทนายความ

- หากจดทะเบียนธุรกิจรูปแบบบริษัทร่วมทุน (Corporation) สามารถออกหุ้นเพิ่มหรือโอนหุ้นระหว่างผู้ถือหุ้นเดิมและผู้ร่วมลงทุน วิธีนี้เหมาะสำหรับกิจการที่มีญาติพี่น้องหรือบุคคลที่ไว้วางใจมาร่วมทุน ถ้ากิจการเดิมจดทะเบียนในรูปแบบอื่นอาจทำให้มีค่าใช้จ่ายด้านภาษีมากขึ้น นักลงทุนหลายคนใช้การตั้งบริษัทขึ้นมาซื้อกิจการเพื่อลดภาระภาษีรายบุคคลหรือหนีดินคงค้างต่าง ๆ

- การตรวจสอบใบอนุญาต (License) ก่อนซื้อกิจการ เช่น ใบอนุญาตขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (Alcohol License)

- การชี้แจงแหล่งที่มาของเงินลงทุน หากเป็นเงินกู้ไม่ควรเกินร้อยละ 40 ของเงินลงทุน โดยต้องมีการแสดงรายละเอียดการนำเงินเข้ามาลงทุนและแหล่งที่มาที่ไปของเงิน

- การเตรียมเอกสารต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ เช่น การแปลเอกสารทะเบียนราษฎร์ การแปลหนังสือรับรองหักภาษี ณ ที่จ่าย การแปลแบบแสดงรายการภาษีหรือเงินกู้

- หากนักลงทุนมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เขียนภาษาราชการได้ และมีพื้นฐานทางธุรกิจ สามารถดำเนินเรื่องด้วยตนเองได้โดยศึกษาขั้นตอนให้ละเอียดโดยตรงจากเว็บไซต์ของ U.S. Citizenship and Immigration Services - USCIS หรือจากทางเว็บไซต์ของสถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา ประจำประเทศไทย ในกรณีที่นักลงทุนไม่สามารถดำเนินการด้วยตนเองได้ก็อาจพิจารณาจ้างทนายความเพื่อดำเนินการยื่นขอวีซ่านักลงทุน E-2 ให้ได้

- ขั้นตอนดำเนินธุรกิจในสหรัฐอเมริกาสามารถหาได้จากข้อมูลเว็บไซต์

<https://business.usa.gov/>

กฎระเบียบกระทรวงสาธารณสุขสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกา มีมาตรฐานด้านความปลอดภัยอาหารที่เข้มงวด โดยกระทรวงสาธารณสุขสหรัฐอเมริกาส่งผู้ตรวจ (Health Inspection) เพื่อประเมินความปลอดภัยสำหรับผู้บริโภคและความสะอาดด้วยวิธีการให้คะแนนของร้านอาหาร (Scoring System) เริ่มต้นที่ 100 คะแนน เมื่อพบสิ่งที่ไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดก็จะหักคะแนน หากร้านอาหารได้รับคะแนนประเมินที่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนดในเบื้องต้นจะถูกตักเตือน ร้านอาหารนั้นมีเวลาดำเนินการแก้ไขตามระยะเวลาที่กำหนดมากน้อยแล้วแต่ความรุนแรงแต่ละกรณี หากไม่สามารถแก้ไขได้ตามเวลาที่กำหนด ร้านอาหารนั้นก็อาจจะมีโทษรุนแรงถึงขั้นถูกระงับการให้บริการไปจนถึงการปิดร้านอาหารได้

การแบ่งระดับคะแนนร้านอาหาร

Grade A (90 – 100 คะแนน)	ปฏิบัติตามกฎอย่างดีเยี่ยม
Grade B (80 - 89 คะแนน)	ปฏิบัติตามกฎอย่างดี
Grade C (70 – 79 คะแนน)	ปฏิบัติตามกฎอย่างพอใช้
Grade D (0 – 69 คะแนน)	ไม่ปฏิบัติตามกฎ

ร้านอาหารที่เปลี่ยนชื่อเจ้าของร้านจะต้องแจ้ง Health Department ภายในระยะเวลา 90 วัน หากเจ้าหน้าที่สหรัฐอเมริกาพบว่า อาหารที่ขายเป็นพิษ จะต้องถูกนำอาหารชิ้นนั้นไปตรวจสอบ เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่าไม่ได้มาตรฐานและอาหารเป็นพิษจริง เจ้าหน้าที่จะทำการระงับการขายชั่วคราว และอาจถูกปรับระดับเป็น Grade C ทั้งนี้ ถ้าได้รับ Grade C จำนวน 2 ครั้ง ภายในระยะเวลา 1 ปี ก็จะถูกปิดร้านอาหาร

ที่มา: กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ (Thai Select)

มาตรฐานความปลอดภัยอาหารเบื้องต้น

1. ความรู้ด้านสุขอนามัยและความสะอาดของพนักงาน

1.1 เจ้าหน้าที่สาธารณสุขสหรัฐอเมริกา (Health Inspector) จะทำการสุ่มตรวจสอบร้านอาหาร โดยการทดสอบความรู้ความเข้าใจของพนักงานร้านอาหาร หากพนักงานไม่สามารถตอบคำถามได้ ร้านอาหารจะโดนหัก 2 คะแนน ซึ่งความรู้ด้านสุขอนามัยและความสะอาดที่พนักงานต้องรู้เบื้องต้นมีดังนี้

- การเก็บอาหารที่อุณหภูมิต่ำ (Cold Holding) ต้องมีอุณหภูมิ 41 องศาฟาเรนไฮต์หรือต่ำกว่า

- การเก็บอาหารที่อุณหภูมิสูง (Hot Holding) ต้องมีอุณหภูมิ 135 องศาฟาเรนไฮต์หรือสูงกว่า

- อุณหภูมิของน้ำอุ่นในอ่างล้างมือควรมีอุณหภูมิระหว่าง 100 - 108 องศาฟาเรนไฮต์

- ความเข้มข้นของน้ำยาฆ่าเชื้อ เช่น Clorox ควรจะต้องผสมในอัตราส่วนน้ำยา 1 มิลลิกรัม ต่อ น้ำ 1 ลิตร

ที่มา: USDA Image Library

1.2 ร้านอาหารต้องมีใบประกาศนียบัตรรับรองเพื่อแสดงต่อเจ้าหน้าที่
ขณะเข้าตรวจสอบร้านอาหาร

- Food Safety Manager Certification ออกโดย National Registry
สำหรับผู้จัดการร้านอาหาร โดยใบประกาศจะมีอายุ 5 ปี

- Food Handler Certification ออกโดยสถาบันฝึกอบรมที่ผ่านการ
รับรองจากสถาบันมาตรฐานแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา สำหรับผู้ที่ต้องสัมผัส
อาหาร เช่น พนักงานบริการ พ่อครัวแม่ครัว โดยใบประกาศมีอายุ 3 ปี

1.3 หากมีพนักงานป่วย เช่น มีอาการหวัด น้ำมูกไหล ไอ จาม ทำงานใน
ร้านอาหาร โดยไม่มีการป้องกันจะถูกหัก 4 คะแนน

1.4 โดยทั่วไปต้องมีห้องพัก่อนสำหรับพนักงานเพื่อรับประทานอาหาร
และดื่มน้ำ ในกรณีที่ไม่มีห้องพัก่อน ร้านอาหารต้องจัดป้ายแยกอาหารและ
เครื่องดื่มสำหรับพนักงานอย่างชัดเจน เช่น น้ำดื่มของพนักงานควรต้องเป็นแก้ว
น้ำมีฝาปิด มีป้ายชื่อติดบนแก้วและอยู่ในที่สามารถเก็บได้หรือวางไว้ในถาด โดยที่
ถาดนั้นต้องมีป้ายติดว่า “Employee’s Foods and Drinks only”

ที่มา : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

2. การป้องกันการปนเปื้อนจากการสัมผัสด้วยมือ

พนักงานต้องล้างมือทุกครั้งเมื่อเปลี่ยนหน้าที่ทำงาน เช่น เปลี่ยนจากการหั่นผัก / เนื้อสัตว์เป็นการปรุงอาหาร หรือเมื่อทำงานนั้นเสร็จ โดยเฉพาะการจับเนื้อไก่ ถ้าจับเนื้อไก่แล้วต้องล้างมือทันที ด้วยน้ำอุ่นที่มีอุณหภูมิอย่างน้อย 100 – 108 องศาฟาเรนไฮต์ และต้องล้างด้วยสบู่เป็นระยะเวลา 20 วินาที ทั้งนี้ไม่สามารถใช้แอลกอฮอล์ล้างมือหรือ Hand Sanitizer แทนการล้างมือด้วยสบู่ได้ เมื่อล้างมือเสร็จต้องใช้กระดาษเช็ดครั้งเดียวในการเช็ดมือทุกครั้ง ห้ามใช้ผ้าเช็ดมือ หากเจ้าหน้าที่พบว่า ไข่ฝ้ายจะถูกหัก 1 คะแนน รวมทั้งบริเวณอ่างล้างมือต้องมีสบู่ล้างมือและกระดาษเช็ดมือ มิฉะนั้นจะถูกหักคะแนน

3. ระยะเวลาและอุณหภูมิ

- การเก็บอาหารที่อุณหภูมิต่ำ (Cold Holding) ต้องเฝ้าควรมีอุณหภูมิ 41 องศาฟาเรนไฮต์หรือต่ำกว่า
- การเก็บอาหารที่อุณหภูมิสูง (Hot Holding) ควรมีอุณหภูมิ 135 องศาฟาเรนไฮต์หรือสูงกว่า

- อาหารบางชนิด เช่น ก๋วยเตี๋ยวเส้นใหญ่ ก๋วยเตี๋ยวเส้นเล็ก เม็ดสาหร่ายหรือเม็ดชาไข่มุก ไม่นิยมเก็บในตู้เย็น ดังนั้นจะไม่คำนึงถึงอุณหภูมิ แต่จะคำนึงระยะเวลาการเก็บรักษา เช่น การเตรียมก๋วยเตี๋ยวเส้นเล็ก หลังจากแกะออกจากซองและนำไปแช่ในน้ำให้นิ่มเริ่มนับเวลาไป 4 ชั่วโมง หรือหลังจากแกะเม็ดสาหร่ายน้ำร้อนเริ่มนับเวลาไป 4 ชั่วโมง โดยจะต้องมีตารางบันทึกเวลาที่แน่นอน หากวางอาหารเกิน 4 ชั่วโมง จะต้องทิ้งอาหารนั้น

ที่มา: City of Portland, Oregon

- วิธีทำให้อุณหภูมิลดลงเพื่อให้อาหารเย็น ประกอบด้วย 3 วิธี ได้แก่ (1) แบ่งอาหารออกเป็นถาดเล็ก (2) นำอาหารใส่หม้อและแช่ลงในถาดน้ำแข็ง (3) Ice Paddle เป็นขวดน้ำแช่

- เจ้าหน้าที่สาธารณสุขสหรัฐอเมริกาอาจตรวจสอบ walk-in cooler เพื่อดูระยะเวลาและอุณหภูมิในการทำอาหารให้เย็นลง (Cooling) เช่น เมื่อทำอาหารร้อนจัดให้เย็นลงจากอุณหภูมิ 200 เหลือ 41 องศาฟาเรนไฮต์ ต้องใช้ระยะเวลา 6 ชั่วโมง ซึ่งภายในเวลาดังกล่าวจะต้องถูกแบ่งย่อยเป็น 2 ช่วงเวลา โดยในช่วงเวลา 2 ชั่วโมงแรก เป็นการลดอุณหภูมิจาก 200 เหลือ 70 องศาฟาเรนไฮต์ และช่วงเวลา 4 ชั่วโมงหลัง เป็นการลดอุณหภูมิจาก 70 เหลือ 41 องศาฟาเรนไฮต์ นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่อาจขอตรวจวัดอุณหภูมิในการประกอบอาหาร (cooking

temperature) เช่น ปลาต้องสุกที่อุณหภูมิ 145 องศาฟาเรนไฮต์ เนื้อไก่ต้องสุกที่อุณหภูมิ 155 องศาฟาเรนไฮต์ ปีกไก่ยัดไส้ต้องสุกที่อุณหภูมิ 165 องศาฟาเรนไฮต์ ทั้งนี้ การอุ่นอาหารต้องใช้วิธีนำเข้าเตาอบหรือตั้งเตาอุ่นให้เดือดเพื่อให้ได้อุณหภูมิที่ 165 องศาฟาเรนไฮต์ เป็นระยะเวลา 30 วินาที โดยห้ามนำอาหารมาอุ่นในโต๊ะอุ่นไอน้ำ (Steam Table)

การป้องกันอาหารปนเปื้อน

อาหารที่นำไปเสิร์ฟให้ลูกค้าแล้ว ห้ามนำมาขายซ้ำหรือแปรรูปเป็นอาหารชนิดอื่น เช่น ข้าวที่เสิร์ฟแล้ว ห้ามนำมาขายซ้ำหรือแปรรูปเป็นข้าวผัดเพื่อขายต่อ ในกรณีที่ต้องจำเป็นต้องวางอาหารด้านนอกในลักษณะบุฟเฟ่ต์เพื่อให้ลูกค้าสามารถตักอาหารได้เอง อาหารนั้นต้องมีภาชนะเพื่อป้องกันอาหารจากการจามและสิ่งสกปรกที่อาจตกลงบนอาหารได้

ที่มา: U.S. Food and Drug Administration

อาหารที่ขายที่ร้านอาหารจะต้องจัดเตรียมในร้านเท่านั้น ห้ามนำอาหารที่เตรียมมาจากบ้านนำมาขายที่ร้าน มิฉะนั้นจะโดนหัก 4 คะแนน สำหรับอาหารที่เสี่ยงต่อการเกิดอาการแพ้ภัย เช่น หอยนางรม ร้านอาหารต้องมีป้ายคำเตือนสำหรับลูกค้า รวมทั้งเก็บใบเสร็จจิวัดลูกค้าเหล่านั้นไว้ เป็นระยะเวลา 90 วัน

จ้างงานอย่างไร...ไม่ถูกฟ้อง

ที่มา: Thai Trade Center Los Angeles

การจ้างงานทุกกิจการในสหรัฐอเมริกา ต้องดำเนินการตามกฎระเบียบ ผู้ว่าจ้างจึงต้องศึกษากฎหมายให้เข้าใจอย่างละเอียดก่อนการจ้างแรงงาน

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในสหรัฐอเมริกาได้รวบรวมข้อมูลการจ้างงาน และขั้นตอนการจ้างงานมาจาก เว็บไซต์ Small Business Administration (SBA) หรือ www.sba.gov เพื่อเป็นแนวทางการจ้างงานเบื้องต้นของรัฐบาลกลาง สหรัฐอเมริกาให้แก่ผู้ประกอบการ อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการควรที่จะศึกษากฎระเบียบของรัฐบาลท้องถิ่นเพิ่มเติมด้วย

7 ขั้นตอนเพื่อการเริ่มต้นการจ้างงานอย่างถูกต้อง

1. หมายเลขประจำตัวนายจ้าง (Employer Identification Number - EIN)

ก่อนที่จะสามารถจ้างพนักงานคนแรกของร้าน ผู้ประกอบการต้องมี หมายเลขประจำตัวนายจ้าง (EIN) จากสรรพากรสหรัฐอเมริกา (Internal Revenue

Service- IRS) หรือเรียกว่า หมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของเจ้าของกิจการ ซึ่งหมายเลขนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการรายงานภาษีและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกั IRS นอกจากนี้ หมายเลข EIN ใช้รายงานข้อมูลเกี่ยวกับพนักงานร้านอาหารที่ต้องส่งให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ของมลรัฐ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการสามารถยื่นเรื่องขอรับหมายเลขประจำตัวนายจ้างโดยกรอกแบบฟอร์ม SS-4 ได้หลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์ IRS ทางโทรศัพท์ โทรสาร

หรือไปรษณีย์ รายละเอียดที่เว็บไซต์ IRS <https://www.irs.gov/businesses/small-businesses-self-employed/how-to-apply-for-an-ein>

ที่มา : U.S. Department of Labor

2. ตั้งระบบทะเบียนภาษีหัก ณ ที่จ่าย

IRS มีระเบียบให้เจ้าของกิจการต้องเก็บบันทึกการจ่ายภาษีการจ้างงานอย่างน้อยสี่ปี โดยการเก็บบันทึกที่ดีจะช่วยให้ท่านสามารถประเมินความเติบโตทางธุรกิจ เตรียมงบการเงิน ระบุแหล่งที่มาของใบเสร็จรับเงิน ลงบัญชีการใช้จ่าย และช่วยเตรียมรายงานจ่ายคืนภาษีเงินได้ประจำปี โดยภาษีหัก ณ ที่จ่าย 3 ประเภทที่

ผู้ประกอบการควรทราบ มีดังนี้

2.1 ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายของรัฐบาลกลาง (Federal Income Tax Withholding)

- เจ้าของกิจการจะ

สามารถกำหนดจำนวนเงิน

ที่จะถูกหักภาษีจาก

เงินเดือนของพนักงาน

รายได้ของพนักงานจะถูก

หักภาษีต่างจากประชากร

สหรัฐอเมริกา

- พนักงานทุกคนต้อง

กรอกและลงนามใบรับรอง

หัก ณ ที่จ่าย (Form W-4)

ก่อนหรือในวันแรกของ

การทำงาน จากนั้นเจ้าของ

กิจการจะต้องยื่น

แบบฟอร์ม W-4 ไปยัง

สรรพากรสหรัฐอเมริกา

Form W-4 (2016)

Part 1. Personal information. Complete this part for yourself. If you are not exempt, complete the **Personal Allowances Worksheet** before the instructions on page 2 before entering your withholding election based on marital status, dependent status, certain credits, adjustments to income, or low-income family job situations.

Exemption from withholding. If you are exempt, complete only lines 1, 2, 3, 4, and 7 and check the box to indicate if your exemption is for 2016 again. February 18, 2017. See Pub. 505, Tax Withholding and Estimated Tax.

Note: If another person claims you as a dependent on his or her tax return, you cannot claim exemption from withholding if your income exceeds \$1,950 and includes more than \$200 of dividend income (for example, interest and dividends).

Employees. An employer may be able to claim exemption from withholding over the employee's signature, if the employee:

- Is age 65 or older.
- Is blind, or
- Has claim adjustments to income, tax credits, or exempt deductions, on his or her tax return.

Personal Allowances Worksheet (Keep for your records).

A Enter "1" if **yourself** if no one else can claim you as a dependent. A

B Enter "1" if:
 • You are single and have only one job; or
 • You are married, have only one job, and your spouse does not work; or
 • You receive from a second job or your spouse's wages (or the total of both) are \$1,500 or less. B

C Enter "1" for your **spouse**. But, you may choose to enter "0" if you are married and have either a working spouse or more than one job. (Entering "0" may help you avoid having too little tax withheld.) C

D Enter number of **dependents** (other than your spouse or yourself) you will claim on your tax return. D

E Enter "1" if you will file as **head of household** on your tax return (see conditions under **Head of household** above). E

F Enter "1" if you have at least \$2,000 of **child or dependent care expenses** for which you plan to claim a credit. **(Note: Do not include child support payments. See Pub. 505, Child and Dependent Care Expenses, for details.)** F

G **Child Tax Credit** (including additional child tax credit). See Pub. 572, Child Tax Credit, for more information.
 • If your total income will be less than \$7,000 (\$10,000 if married), enter "2" for each eligible child; then less "1" if you have two to four eligible children or "less "2" if you have five or more eligible children.
 • If your total income will be between \$7,000 and \$84,000 (\$10,000 and \$119,000 if married), write "1" for each eligible child. G

H Add lines A through G and enter total here. **(Note: This may be different from the number of exemptions you claim on your tax return.)** ▶ H

For accuracy, complete all worksheets that apply.
 • If you plan to itemize or claim adjustments to income and want to reduce your withholding, see the **Deductions and Adjustments Worksheet** on page 2.
 • If you are single and have more than one job or are married and you and your spouse both work and the combined earnings from all jobs exceed \$50,000 (\$20,000 if married), see the **Two-Earners/Multiple Jobs Worksheet** on page 2 to avoid having too little tax withheld.
 • If neither of the above situations applies, stop here and enter the number from line H on line 5 of Form W-4 below.

Separate here and give Form W-4 to your employer. Keep the top part for your records.

W-4 Employee's Withholding Allowance Certificate OMB No. 1545-0046 **2016**

1 Your last name and middle initial Last name 2 Your social security number

Home address (number and street or rural route) Single Married Married, but withheld at higher Single rate. **Note:** If married, but legally separated, or spouse is a nonresident alien, check the "Single" box.
 City or town, state, and ZIP code If your last name differs from that shown on your social security card, check here. You must call 800-772-2333 for a replacement card. ▶

6 Total number of allowances you are claiming from line H above or from the applicable worksheet on page 2. \$

7 Additional amount, if any, you want withheld from each paycheck. \$

8 I claim exemption from withholding for 2016, and I certify that I meet both of the following conditions for exemption.
 • Last year I had a right to a refund of all federal income tax withheld because I had no tax liability, and
 • This year I expect a refund of all federal income tax withheld because I expect to have no tax liability.
 If you meet both conditions, write "Exempt" here. ▶ 7

Under penalties of perjury, I declare that I have examined this certificate and, to the best of my knowledge and belief, it is true, correct, and complete.

Employee's signature (This form is not valid unless you sign it.) ▶ Date ▶

9 Employer's name and address (Employer: Complete lines 9 and 10 only if sending to the IRS.) 10 Office code (optional) 10 Employer identification number (EIN)

For Privacy Act and Paperwork Reduction Act Notice, see page 2. Cat. No. 102592 Form W-4 (2016)

และรัฐบาลท้องถิ่น เพื่อแจ้งให้ทราบจำนวนภาษีหัก ณ ที่จ่ายของพนักงานแต่ละคน ทั้งนี้ สามารถอ่านข้อมูลเพิ่มเติมในเว็บไซต์ IRS ที่ <https://www.irs.gov/pub/irs-pdf/p15.pdf>

2.2 ภาษีการจ้างงานของรัฐบาลกลาง (Federal Wage and Tax Statement)

- ทุก ๆ ปี เจ้าของกิจการต้องรายงานค่าจ้างต่อมลรัฐที่ยอดค่าจ้าง

ตลอดทั้งปีและภาษีหัก ณ ที่จ่ายสำหรับพนักงานแต่ละคน เงินค่าจ้าง เงินค่าตอบแทนอื่น ๆ โดยใช้แบบฟอร์ม W-2

22222		Void ☐	☒ Employee's social security number	For Official Use Only OMB No. 1545-0008	
b Employer identification number (EIN)		1 Wages, tips, other compensation		2 Federal income tax withheld	
c Employer's name, address, and ZIP code		3 Social security wages		4 Social security tax withheld	
		5 Medicare wages and tips		6 Medicare tax withheld	
		7 Social security tips		8 Allocated tips	
d Control number		9		10 Dependent care benefits	
e Employer's first name and initial		Last name		11 Nonqualified plans	
				12a See instructions for box 12	
f Employer's address and ZIP code		13a		13b	
		13c		13d	
		13e		13f	
		13g		13h	
15 State Employer's state ID number		16 State wages, tips, etc.		17 State income tax	
18 Local wages, tips, etc.		19 Local income tax		20 Locality name	

Form **W-2 Wage and Tax Statement** 2016 Department of the Treasury—Internal Revenue Service
 Copy A For Social Security Administration — Send this entire page with Form W-3 to the Social Security Administration; photocopies are not acceptable. For Privacy Act and Paperwork Reduction Act Notice, see the separate instructions. Cat. No. 10134D
 Do Not Cut, Fold, or Staple Forms on This Page

ที่มา: Internal Revenue Service

- เจ้าของกิจการต้องส่งสำเนาแบบฟอร์ม W-2 ไปยัง Social Security Administration ภายในทุกสิ้นเดือนกุมภาพันธ์สำหรับรายงานค่าจ้างและภาษีของพนักงานสำหรับปฏิทินปีก่อนหน้า และเจ้าของกิจการควรส่งสำเนาฟอร์ม W-2 ให้กับพนักงานภายในวันที่ 31 มกราคมของปีที่รายงานเพื่อพนักงานแต่ละคนนำไปจ่ายภาษีรายได้บุคคลธรรมดา ทั้งนี้ สามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.SSA.gov/employer

2.3 ภาษีของมลรัฐ (State Taxes)

อัตราภาษีนี้อาจขึ้นอยู่กับแต่ละมลรัฐ โดยผู้ประกอบการสามารถเข้าไปศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.sba.gov/starting-business/filing-paying-taxes/determine-your-state-tax-obligations

3. ตรวจสอบคุณสมบัติพนักงาน

รัฐบาลกลางสหรัฐอเมริกา กำหนดให้เจ้าของกิจการจะต้องกรอกแบบฟอร์มการจ้างงานพนักงาน (I-9) เพื่อยืนยันสถานะว่าพนักงานดังกล่าวเป็นผู้มีสิทธิทำงานตามกฎหมายคนเข้าเมือง นอกจากนี้ จะต้องถ่ายสำเนาเอกสารแสดงตัวบุคคลของพนักงาน (Identity) เช่น ใบขับขี่ และเอกสารที่แสดงว่า บุคคลนั้นมีสิทธิทำงาน เช่น ใบอนุญาตทำงาน เป็นต้น

แบบฟอร์ม I-9 เป็นเอกสารที่จะต้องกรอกและลงชื่อรับรองโดยเจ้าของกิจการและพนักงาน เมื่อเจ้าของกิจการว่าจ้างพนักงานใหม่ก็จะต้องตรวจสอบเอกสารที่พนักงานนำมาแสดงว่าเชื่อถือได้หรือไม่ โดยเจ้าของร้านต้องคอยกรอกข้อมูลเพิ่มเติมให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ (Update) เช่น รับรองว่าเอกสารอนุญาตทำงานของพนักงานได้รับการต่ออายุใหม่แล้ว เป็นต้น การเก็บรักษาแบบฟอร์ม I-9 เจ้าของร้านจะต้องเก็บรักษาฟอร์ม I-9 เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเป็นเวลา 3 ปี นับจากวันที่พนักงานเริ่มทำงานหรือ 1 ปีหลังจากพนักงานออกจากงานแล้ว ทั้งนี้สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมและดาวน์โหลดฟอร์มดังกล่าวได้ที่

<https://www.uscis.gov/e-verify>

4. เลือกประกันชดเชยแรงงาน (Worker's Compensation Insurance)

ทุกธุรกิจที่มีการจ้างพนักงานจะต้องทำประกันชดเชยแรงงานผ่านบริษัทประกันภัยหรือทางโปรแกรมประกันค่าตอบแทนจากรัฐบาลท้องถิ่น

5. ตัดประกาศเกี่ยวกับสิทธิพนักงานตามกฎหมายแรงงานสหรัฐอเมริกา

เจ้าของกิจการจะต้องติดประกาศเกี่ยวกับสิทธิพนักงานตามกฎหมาย

แรงงานสหรัฐอเมริกา แสดงในที่ทำงานเพื่อให้พนักงานได้ทราบถึงสิทธิของพนักงานและความรับผิดชอบของเจ้าของร้านตามกฎหมายแรงงานสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ผู้ประกอบการเข้าไปดาวน์โหลดประกาศต่าง ๆ จากเว็บไซต์กระทรวงแรงงานของสหรัฐอเมริกาที่ <https://www.dol.gov/oasam/boc/osdbu/sbrefa/poster/matrix.htm>

**Job Safety and Health
IT'S THE LAW!**

All workers have the right to:

- A safe workplace.
- Raise a safety or health concern with your employer or OSHA, or report a work-related injury or illness, without being retaliated against.
- Receive information and training on job hazards, including all hazardous substances in your workplace.
- Request an OSHA inspection of your workplace if you believe there are unsafe or unhealthful conditions. OSHA will keep your name confidential. You have the right to have a representative contact OSHA on your behalf.
- Participate (or have your representative participate) in an OSHA inspection and speak in private to the inspector.
- File a complaint with OSHA within 30 days (by phone, online or by mail) if you have been retaliated against for using your rights.
- See any OSHA citations issued to your employer.
- Request copies of your medical records, tests that measure hazards in the workplace, and the workplace injury and illness log.

This poster is available free from OSHA.

Contact OSHA. We can help.

Employers must:

- Provide employees a workplace free from recognized hazards. It is illegal to retaliate against an employee for using any of their rights under this law, including raising a health and safety concern with you or with OSHA, or reporting a work-related injury or illness.
- Comply with all applicable OSHA standards.
- Report to OSHA all non-retarded fatalities within 8 hours, and all reported hospitalizations, amputations and losses of an eye within 24 hours.
- Provide required training to all workers in a language and vocabulary they can understand.
- Prominently display this poster in the workplace.
- Post OSHA citations at or near the place of the alleged violation.

FREE ASSISTANCE to identify and correct hazards is available to small and medium-sized employers, without charge or penalty, through OSHA-supported consultation programs in every state.

1-800-321-OSHA (6742) • TTY 1-877-889-5627 • www.osha.gov

ที่มา: กระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกา

6. ยื่นภาษี

เจ้าของกิจการต้องยื่นภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย ประกันสังคมและประกันสุขภาพของพนักงานผ่านแบบฟอร์มกรมสรรพากร 941 (IRS 941) สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมสามารถเข้าไปที่ www.irs.gov เจ้าของร้านควรศึกษาคู่มือภาษีเจ้าของร้านของกรมสรรพากรที่ <https://www.irs.gov/pub/irs-pdf/p15.pdf> เพื่อเข้าใจถึงระบบจัดเก็บภาษีของรัฐบาลกลาง รวมทั้งเจ้าของร้านควรทำความเข้าใจเรื่องการเก็บภาษี

จากรายรับจากทิป โดยต้องให้พนักงานกรอกรายงานรายได้จากทิปรายวันลงในแบบฟอร์ม 4070A และแบบฟอร์ม 4070 สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ [https://www.irs.gov/businesses/small-businesses-self-employed/reporting-tip-](https://www.irs.gov/businesses/small-businesses-self-employed/reporting-tip-income-restaurant-tax-tips)

Contents	
What's New	1
Reminders	2
Calendar	2
Introduction	8
1. Employer Identification Number (EIN)	10
2. Who Are Employees?	10
3. Family Employees	12
4. Employer's Social Security Number (SSN)	13
5. Wages and Other Compensation	14
6. Tips	17
7. Supplemental Wages	18
8. Payroll Period	19
9. Withholding From Employees' Wages	20
10. Required Notice to Employees About the Earned Income Credit (EIC)	24
11. Depositing Taxes	24
12. Filing Form 941 or Form 944	29
13. Reporting Adjustments to Form 941 or Form 944	31
14. Federal Unemployment (FUTA) Tax	34
15. Special Rules for Various Types of Services and Payments	36
16. Third Party Payer Arrangements	41
17. How To Use the Income Tax Withholding Tables	42
How To Get Tax Help	66
Index	68

Future Developments
For the latest information about developments related to Pub. 15, such as legislation enacted after it was published, go to www.irs.gov/pub15.

What's New
Social security and Medicare tax for 2016. The social security tax rate is 6.2% each for the employee and employer, unchanged from 2015. The social security wage base limit is \$118,500, unchanged from 2015.

income-restaurant-tax-tips

หากเจ้าหน้าที่สรรพากร
ดำเนินการสุ่มตรวจร้านอาหาร
และพบว่าไม่มีข้อมูลรายงานการ
จ้างงานพนักงาน เช่น ค่าจ้าง
รายวัน / รายเดือน ค่าทิป อาจถูก
เรียกเก็บภาษีย้อนหลังระยะเวลา
ไม่เกิน 3 ปี

ที่มา: Department of the Treasury Internal
Revenue Service

7. ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับกฎระเบียบแรงงาน

การเป็นเจ้าของกิจการที่ดีไม่ได้มีเพียงการปฏิบัติตามหน้าที่ด้วยการยื่นเสียภาษีและการรายงานภาษีเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการดูแลสภาพแวดล้อมที่ทำงาน การแจ้งนโยบายของบริษัท และสวัสดิการพนักงานเป็นสิ่งสำคัญกับที่ทำให้ธุรกิจดำเนินไปได้ด้วยดี ที่มาเนื้อหา: <https://www.sba.gov/startup-business/hire-retain-employees/hire-your-first-employee>

การปฏิบัติตามกฎหมายแรงงานสหรัฐอเมริกา

สภาหอการค้าไทยอเมริกันแห่งแคลิฟอร์เนียได้จัดทำรายการตรวจสอบ และกฎข้อบังคับพนักงานในร้านอาหาร ผู้ประกอบการสามารถใช้เป็นแนวทาง ในการดำเนินงานกับธุรกิจของท่านได้ ดังนี้

ข้อกำหนดตามมาตรฐานการจ้างงานพนักงานอย่างเป็นธรรมในสหรัฐอเมริกา

(Check List for the Fair Labor Standards Act)

- ✓ ท่านได้ติดโปสเตอร์เรื่องกฎหมายแรงงานในบริเวณร้านเพื่อให้พนักงานรับทราบแล้วหรือยัง
- ✓ ท่านได้จัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับพนักงาน เช่น ชื่อ-นามสกุล ที่อยู่ อาชีพ เพศ และอายุ/วันเดือนปีเกิด แล้วหรือยัง
- ✓ ท่านจ่ายค่าจ้างแรงงานตามอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำต่อชั่วโมงตามที่กฎหมายแล้วหรือยัง พนักงานรับทราบว่า ได้รับการจ่ายค่าจ้างเป็นรายชั่วโมงแล้วหรือยัง
- ✓ ท่านได้มีการกำหนดวันจ่ายค่าจ้างที่แน่นอนและสม่ำเสมอแล้วหรือยัง
- ✓ ท่านให้พนักงานลงเวลาเข้า - ออกการทำงานเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยตัวเองแล้วหรือยัง
- ✓ ท่านควรให้พนักงานหยุดพักอย่างน้อย 10 นาทีสำหรับทุก ๆ 4 ชั่วโมง ของการทำงานแล้วหรือยัง

- ✓ ท่านกำหนดให้พนักงานพักรับประทานอาหารสำหรับทุก ๆ 6 ชั่วโมง ของการทำงานแล้วหรือยัง
- ✓ ท่านกำหนดสัปดาห์การทำงานเพื่อใช้ในการคำนวณค่าจ้างแรงงานแล้วหรือยัง
- ✓ ท่านได้จ่ายค่าจ้าง 1.5 เท่า สำหรับชั่วโมงการทำงานที่เกินกว่า 8 ชั่วโมงต่อวันและสำหรับชั่วโมงการทำงานที่มากกว่า 40 ชั่วโมงต่อหนึ่งสัปดาห์แล้วหรือยัง
- ✓ ท่านได้จัดเก็บบันทึกข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้แล้วหรือยัง
 - รายได้ของพนักงานจากการทำงานต่อวัน และรายได้จากการทำงานต่อสัปดาห์
 - อัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงและอัตราค่าจ้างล่วงเวลา
 - จำนวนเงินที่จ่ายสำหรับค่าล่วงเวลาตลอดสัปดาห์การทำงาน
 - ค่าลดหย่อนต่าง ๆ
 - ค่าจ้างพนักงานที่ได้จ่ายไปทั้งหมดในแต่ละช่วงเวลาของการจ่ายเงินค่าจ้าง
 - วันที่จ่ายเงินค่าจ้างและช่วงเวลาของการจ้าง
 - ทำสำเนาเอกสารดังกล่าวข้างต้นให้พนักงานรับทราบ

ที่มา: U.S. Department of Labor

กฎข้อบังคับพนักงานในร้านอาหาร

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างกฎข้อบังคับพนักงานในร้านอาหาร ซึ่งผู้ประกอบการสามารถนำไปปรับใช้ หรืออาจกำหนดข้อบังคับเพิ่มเติมได้ อย่างไรก็ตาม กฎข้อบังคับของร้านอาหารต้องไม่ขัดกับกฎหมายของรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น แต่เป็นเงื่อนไขของเจ้าของกิจการที่กำหนดให้พนักงานทุกคนต้องปฏิบัติตาม ถ้าพนักงานคนใดไม่ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับนี้ก็อาจเป็นเหตุให้ถูกเลิกจ้างได้ ตัวอย่างของกฎข้อบังคับของร้านอาหาร อาทิ

ที่มา : U.S. Department of Labor

1. ห้ามมิให้แสดงออกถึงความสัมพันธ์ทางอารมณ์กับเพื่อนร่วมงาน ในระหว่างปฏิบัติงานในสถานที่ทำงาน
2. ห้ามมิให้ขโมยของที่ชำรุดแล้วหรือทำลายทรัพย์สินที่ทำงาน
3. ห้ามมิให้เข้ามาทำงานในสภาพเมายาเสพติด หรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาก่อนเข้าทำงาน
4. ห้ามมิให้เสพยาเสพติดหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งครอบครองอาวุธใด ๆ ในสถานที่ทำงาน
5. ห้ามมิให้มีการล่วงละเมิดทางเพศไม่ว่าด้วยวิธีใด เช่น ทางสายตา การกระทำ หรือการพูดจาทั้งทางตรงและทางอ้อมกับเพื่อนร่วมงานหรือกับลูกค้า
6. ห้ามมิให้เพิ่มปริมาณอาหารเป็นพิเศษแก่ลูกค้า หรือแก่เพื่อนร่วมงานด้วยความพึงพอใจเป็นพิเศษ ยกเว้นได้รับอนุญาตจากผู้จัดการร้าน
7. ห้ามมิให้ทะเลาะวิวาท ชกต่อยในสถานที่ทำงานทั้งกับผู้ร่วมงานและลูกค้า

8. หากไม่สามารถมาทำงานได้ตามตารางการทำงานที่กำหนดไว้ ต้องแจ้งให้ผู้จัดการร้านทราบภายใน 24 ชั่วโมง

9. ห้ามเข้าเขตหวงห้ามนอกเวลางาน เช่น พื้นที่แลชเชอร์ ห้องครัว หลังร้าน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดการร้าน

10. ห้ามใช้คอมพิวเตอร์ของร้าน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดการร้าน

11. ห้ามเข้าทำงานโดยแต่งตัวไม่ถูกสุขอนามัยและไม่เป็นตามข้อกำหนดของร้าน

12. ห้ามมิให้ใช้รหัสผ่านของผู้จัดการร้านเข้าแก้ไขตัวเลขในเครื่องคิดเงินของร้าน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้จัดการร้าน

13. ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและนโยบายของร้าน

14. การเข้าทำงานสายโดยไม่แจ้งเหตุผล และไม่มีคำอธิบายที่สมเหตุผล

15. ปฏิบัติงานไม่เต็มที่ตามความสามารถที่กำหนดไว้

16. ทำการเปลี่ยนตารางการทำงาน หรือการตอบรับเข้า-ออกที่ผิดจากตารางการทำงานปกติ โดยไม่แจ้งให้ผู้จัดการร้านล่วงหน้า

17. ได้รับหนังสือตักเตือนซ้ำ

18. ใช้เวลาพักนานเกินกว่าที่ได้รับอนุญาตหรือตามข้อกำหนดของร้าน

หลักการบัญชีตามกฎหมายสหรัฐอเมริกา

ที่มา : U.S. Department of Labor

การเปิดกิจการร้านอาหาร นอกจากการดูแลงานบริหาร งานบริการลูกค้า และงานด้านเอกสารแล้ว สิ่งหนึ่งที่ร้านอาหารส่วนใหญ่มักละเลยและอาจคิดว่าไม่สำคัญคือ การทำบัญชีอย่างถูกต้อง และการนำส่งภาษีเงินได้ธุรกิจตามกฎหมาย

สหรัฐอเมริกาใช้มาตรฐานการบัญชีที่เรียกว่า U.S. Generally Accepted Accounting Principle (US GAAP) ซึ่งผู้ประกอบการที่ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

ร้านอาหารเป็นธุรกิจที่ถูกจัดอยู่ในหมวดบริการ แต่หากร้านอาหารขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็จะถือเป็นการหมวดการขายแบบทั่วไปด้วย

การทำบัญชีสำหรับร้านอาหาร

ที่มา : U.S. Department of Labor

1. โปรแกรมที่ใช้ในการบันทึกบัญชี

ปัจจุบันร้านอาหารส่วนมากใช้โปรแกรมบัญชีชื่อว่า QuickBooks โดยโปรแกรมนี้นิยมมากสำหรับธุรกิจขนาดเล็กถึงขนาดกลาง เช่นเดียวกับ โปรแกรม Peachtree Quicken และ Xero อย่างไรก็ดี โปรแกรมเหล่านี้ไม่เหมาะสมกับกิจการขนาดใหญ่ที่มีรายการซับซ้อน ซึ่งควรใช้โปรแกรม อาทิ SAP Oracle Peoplesoft หรือ Microsoft เป็นต้น

ชื่อ	ประเภท	วันที่	ประเภทบัญชี	จำนวน	วันที่
Profit & Loss	Income Tax	Feb 27, 2019 11:40 AM	Last QuickBooks	1	1
Customer Details	Customers		This Year	4	2
Customer Performance	Customers		This Year	1	3
Sales Performance	Customers		This Year	2	4

โปรแกรมต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้ประกอบการสามารถใช้ทำระบบจ่ายค่าแรง (payroll) ได้ด้วย หรือ สามารถเลือกใช้โปรแกรมสำหรับการจ่ายค่าแรง

แตกต่างกันหาก เช่น โปรแกรม payroll ที่ง่ายและสะดวกในการจัดทำภาษีมักกว่า

2. การจ่ายค่าแรงและการรายงานค่าจ้าง

การรายงานเงินเดือนค่าจ้าง มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ Department of Revenue ของมลรัฐ รัฐบาลกลาง (Internal Revenue Service - IRS) และสำนักงานประกันสังคม (Social Security Office) ซึ่ง โดยทั่วไปแล้ว เจ้าของกิจการมีหน้าที่ยื่นแบบฟอร์ม 941 ทุก ๆ ไตรมาส โดยในส่วนของเจ้าของกิจการที่มีภาระภาษีต่ำกว่า 1,000 ดอลลาร์สหรัฐ ต่อปีให้ใช้แบบฟอร์ม 944

ทุก ๆ ปี เจ้าของกิจการมีหน้าที่ต้องยื่นแบบฟอร์ม 940 สำหรับ Employer's Annual Federal Unemployment (FUTA) การจ่ายค่าแรงและการรายงานค่าจ้าง ถ้าผู้ทำรายงานไม่ชำนาญก็สามารถใช้ระบบ payroll software หรือใช้บริการสำนักงานบัญชี

นอกจากนี้ เจ้าของกิจการยังต้องยื่นแบบฟอร์ม W-2 สรุปรายงานค่าจ้างเงินเดือน ทิป และอื่น ๆ ให้กับพนักงานทุกคนที่เคยทำงานให้กับร้านอาหาร ถึงแม้พนักงานจะลาออกไปแล้ว และเจ้าของกิจการก็ยังมีหน้าที่นำส่งให้ภายในวันที่ 31 มกราคมของปีถัดไป เช่น ค่าจ้างปี ค.ศ. 2016 เจ้าของกิจการมีหน้าที่นำส่งเอกสารให้อดีดพนักงานภายในวันที่ 31 มกราคม ค.ศ. 2017 เพื่อให้อดีดพนักงานยื่นเสียภาษีรายได้บุคคลธรรมดา ในส่วนเจ้าของกิจการเองก็ต้องรายงานค่าจ้างรายปีต่าง ๆ ส่งไปยังสำนักงานประกันสังคมสหรัฐอเมริกา โดยใช้ ฟอร์ม W-3

3. การรายงานภาษีขาย (Sales Taxes)

การรายงานภาษีขายของร้านอาหารในสหรัฐอเมริกา คือภาษีการขายที่เรียกเก็บจากค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่มต่าง ๆ ซึ่งทางร้านมีหน้าที่นำส่งไปยังรัฐบาลท้องถิ่น โดยสามารถนำส่งภาษีการขายทางออนไลน์ผ่านระบบลงทะเบียนและการกรอกแบบฟอร์มคำนวณภาษีการขายเป็นประจำทุกเดือน ทั้งนี้ หากไม่นำส่ง เป็นเวลานานจะถูกปรับดอกเบี้ยเพิ่มจากมลรัฐ

ที่มา : U.S. Department of Labor

4. การยื่นภาษีประจำปีของร้าน

หลังจากรู้ผลประกอบการประจำปี โดยนับเป็นระยะเวลาหนึ่งปี ตั้งแต่เริ่มเปิดกิจการ ร้านอาหารมีหน้าที่ยื่นภาษีไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ Department of Revenue ของมลรัฐ และรัฐบาลกลาง (IRS) โดยมีแบบฟอร์มที่ใช้ต่างกัน ไปขึ้นอยู่กับรูปแบบการจดทะเบียนกิจการของร้านอาหาร

4.1 บริษัทจำกัด Limited Liability Company-LLC

กิจการรูปแบบนี้สามารถทำได้เฉพาะผู้ที่ถือกรีนการ์ดกับพลเมืองสัญชาติอเมริกันเท่านั้น สำหรับนักลงทุนไทยหรือนักลงทุนไทยร่วมทุนกับพลเมืองสัญชาติอเมริกันหรือคนที่ถือกรีนการ์ดไม่สามารถทำได้ กิจการรูปแบบนี้สามารถเลือกยื่นเสียภาษีได้ 2 แบบ คือ

(1) เสียภาษีรายได้บุคคลธรรมดา กิจการจดทะเบียนแบบนี้ให้ใช้ฟอร์ม 1065 กรณีมีเจ้าของกิจการมากกว่า 2 คน แต่ถ้ามีเจ้าของกิจการคนเดียวต้องใช้ฟอร์ม 1040 schedule C ในรูปแบบนี้จะไม่มีภาษีที่ต้องคำนวณ เจ้าของกิจการจะได้รับ Schedule K-1 สรุปผลกำไร ขาดทุน เพื่อนำไปคำนวณ ภาษีส่วนบุคคล ข้อเสียคือจะต้องเสีย self-employment ในอัตราร้อยละ 15 ส่วนอัตรากำยี่สิบขึ้นอยู่กับฐานรายได้ของบุคคลนั้น ๆ

(2) เสียภาษีแบบบริษัทขนาดเล็ก ข้อดีก็คือ การป้องกัน self-employment tax at 15% แต่สรรพากรสหรัฐอเมริกา บังคับให้จ่ายเงินเดือน ให้เจ้าของกิจการตามความเหมาะสม ซึ่งเจ้าของกิจการต้องเสียภาษีรายได้ส่วนบุคคลด้วย แบบฟอร์มที่ใช้ในการยื่นแบบประจำปี คือฟอร์ม 1120S

4.2 บริษัทร่วมทุน Corporation

กิจการจดทะเบียนแบบ Corporation ให้ใช้ฟอร์ม 1120 ซึ่งเหมาะสำหรับนักลงทุนทั่วไปที่ไม่มีกรีนการ์ด หรือไม่ได้เป็นพลเมืองของสหรัฐอเมริกา ซึ่งคล้ายกับการดำเนินกิจการในประเทศไทย การเสียภาษีของบริษัทในลักษณะนิติบุคคลในอัตราร้อยละ 30-34 ถ้าไม่มีการจ่ายเงินปันผล ผู้ถือหุ้นจะไม่มีภาระภาษีจากรายได้เงินปันผล

ข้อควรระวังในการทำบัญชี และการเสียภาษี

ที่มา : US Department of Labor

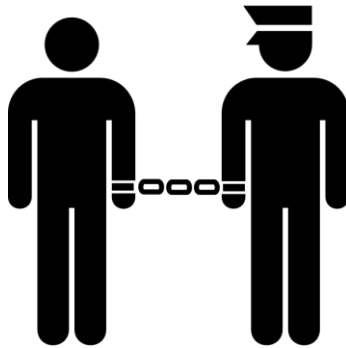
1. แยกเงินในบัญชีธนาคารจากการขายอาหารและเงินค่าใช้ จ่ายส่วนตัว

เพราะอาจจะมีการสุ่มตรวจจากหน่วยงานภายในมลรัฐ หรือจาก IRS ซึ่งอาจทำให้ต้องเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่มเนื่องจากการนำเงินในร้านไปใช้จ่ายส่วนตัว ซึ่งกรณีที่เจ้าของกิจการไม่สามารถชำระเบี้ยปรับได้ อาจทำให้ต้องปิดกิจการ และแม้ว่าจะปิดกิจการไปแล้ว ผู้ถือหุ้นหรือเจ้าของกิจการ ยังคงมีภาระจ่ายค่าปรับดังกล่าวต่อไป รัฐบาลสหรัฐอเมริกาไม่อำนาจในการหักเงินออกจากบัญชีได้ตามกฎหมาย

2. หนี้สินต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ IRS และ หน่วยงานราชการ ทั้งถื่น

เจ้าของกิจการที่มีหนี้ ถ้ากิจการล้มละลาย โดยปกติหนี้จะหักล้างไปด้วยกฎหมาย Bankruptcy law แต่เครดิตความน่าเชื่อถือจะเสียไป 7 ปี แต่หนี้ IRS และ State จะยังคงอยู่ ไม่สามารถลบล้างได้ แต่อาจมีข้อยกเว้นได้ เช่น พิกัดการทำงานไม่ได้ หรือกรณีกู้เงินเรียนแล้วไม่สามารถจ่ายได้ เป็นต้น

กรณีศึกษาเรื่องการหลบเลี่ยงการเสียภาษี

เจ้าของร้านอาหารไทยแห่งหนึ่งในสหรัฐอเมริกา ถูกจับกุมเนื่องจากการหลบเลี่ยงภาษีโดยการโอนเงินรายได้ไปยังบัญชีในต่างประเทศ จึงถูกตั้งข้อหาอาญาร้ายแรง (felony) จากรัฐบาลกลางถึงสองข้อหา ข้อหาแรก คือ เจตนาแจ้ง

เสียภาษีรายได้ที่เป็นเท็จ (Making and subscribing false tax returns) ข้อหาที่สองคือ เจตนาฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการมีบัญชีเงินฝากในต่างประเทศ หรือ Willfully violating foreign bank account recording requirements โดยข้อหาแรกนั้น มีบทลงโทษจำคุก 3 ปี และปรับ 250,000 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา หรือสองเท่าของรายได้ที่ไม่ได้แจ้ง (เลือกปรับจากยอดที่สูงกว่า) และข้อหาที่สองมีบทลงโทษจำคุกถึง 5 ปี และปรับ 250,000 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา หรือสองเท่าของยอดเงินในบัญชีต่างประเทศ (เลือกปรับจากยอดที่สูงกว่า)

ทั้งนี้ หากผู้ใดขอยื่นขอจ่ายคืนภาษีย้อนหลัง 3 ปี ถือว่าไม่มีเจตนาจะหลีกเลี่ยงการเสียภาษี จะเสียค่าปรับเพียงร้อยละ 5 ของยอดเงินในบัญชีธนาคารต่างประเทศ และจะไม่มีคามผิดทางอาญา

การแจ้งบัญชีเงินฝากในต่างประเทศที่ IRS ใช้เอาผิดกับเจ้าของกิจการไทยในคดีนี้ว่า เป็นกฎหมายที่มีมาตั้งแต่ปี 1970 เรียกว่า the Bank Secrecy Act ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐในการสืบหาเงินที่ถูกนำไปฝากในต่างประเทศเพื่อหลบเลี่ยงภาษี ซึ่งอาจจะเกี่ยวพันกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนกลุ่มผู้ก่อการร้าย โดยกฎหมายฉบับนี้ จะมีผลกับพลเมืองอเมริกัน และผู้ที่มีถิ่นฐานถาวรในอเมริกา Permanent Residence (Green Card) เท่านั้น อนึ่ง IRS มีข้อตกลงกับธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินกว่า 77,000 แห่งในกว่า 70 ประเทศทั่วโลก รวมถึงทุกธนาคารในประเทศไทย

สาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ระบุว่า ผู้มีเงินฝากในบัญชีธนาคารในต่างประเทศเกินกว่า 10,000 ดอลลาร์สหรัฐ ทั้งใน Saving หรือ Checking หรือ Securities / Brokerage Insurance หรือ Retirement Account และ annuities จะต้องยื่นแบบฟอร์มเสียภาษี เรียกว่า FBAR Form 114 ภายในวันที่ 30 มิถุนายน ของทุกปี

แนวทางการขอเงินทุนจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา

คุณมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกาหรือไม่

ที่มา : U.S. Small Business Administration

การเข้าถึงเงินสนับสนุนของสหรัฐอเมริกาอาจเป็นไปได้ค่อนข้างยาก เนื่องจากเงินสนับสนุนจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกามาจากภาษีเงินได้ของประชาชนในประเทศจึงมุ่งเน้นส่งเสริมคนชาติของตนเองเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เงินสนับสนุนในระดับรัฐบาลท้องถิ่นอาจมีโครงการช่วยเหลือสำหรับชนกลุ่มน้อย กลุ่มสตรีที่ต้องการทำธุรกิจ กลุ่มที่ต้องการพัฒนาพื้นที่ชุมชน อาทิ นครชิคาโกมีโครงการกองทุนปรับปรุงธุรกิจขนาดเล็ก (Small Business Improvement Fund: SBIM) ซึ่งนำเงินทุนจาก Tax Increment Financing Revenues เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการธุรกิจขนาดเล็กในท้องถิ่น โดยจะจัดสรรเงินลงทุนช่วยสร้างและซ่อมแซมถนน พื้นฐานหน้าร้าน รวมทั้งมอบเงินทุนให้ผู้ประกอบการใช้ในการปรับปรุงบริเวณหน้าร้าน ป้ายหน้าร้าน ระบบทำความร้อน เป็นต้น ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงควรศึกษาช่องทาง/โอกาสในการได้รับเงินสนับสนุนของภาครัฐของสหรัฐอเมริกา ในระดับมลรัฐของเมืองตนเองด้วย

นอกจากนี้ องค์กรอิสระในธุรกิจเฉพาะกลุ่มก็อาจเป็นแหล่งเงินทุนให้กับธุรกิจได้ โดยองค์กรอิสระที่จัดตั้งเพื่อส่งเสริมการลงทุน สร้างธุรกิจ และให้ความช่วยเหลือธุรกิจเฉพาะกลุ่ม เช่น U.S. Small Business Administration (SBA) องค์กรบริหารจัดการธุรกิจขนาดเล็กของสหรัฐอเมริกา และ The Minority Business Development Agency (MBDA) หน่วยงานช่วยเหลือการพัฒนาธุรกิจของคนกลุ่มน้อย เป็นต้น

U.S. Small Business Administration (SBA)

ขนาดกลาง

U.S. Small Business Administration (SBA) จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และคุ้มครองสิทธิของ ธุรกิจขนาดเล็กและ

SBA มีโปรแกรมฝึกอบรมที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ เช่น การฝึกอบรมในรูปแบบออนไลน์ในหัวข้อที่หลากหลายสำหรับผู้ที่กำลังคิดเริ่มต้นธุรกิจ อยู่ในกระบวนการของการเริ่มต้นธุรกิจ หรือมีธุรกิจมาระยะ หนึ่งแล้วไปจนธุรกิจที่กำลังหาทางเติบโต การเตรียมความพร้อมสำหรับการหารือกับที่ปรึกษา แหล่งข้อมูลของ SBA และโปรแกรมเขียนแผนธุรกิจ เป็นต้น

ที่มา : U.S. Small Business Administration

SBA ช่วยธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางได้อย่างไร

1. แหล่งทุน – SBA ให้ความช่วยเหลือ ผ่านการค้ำประกันเงินกู้ นอกจากนี้ยังมีโปรแกรมเงินกู้ขนาดเล็กที่ให้การจัดหาเงินทุน

2. ให้คำปรึกษาและการฝึกอบรม – SBA มีเครือข่ายอยู่ในหลายมลรัฐ ซึ่งแต่ละมลรัฐจะให้คำปรึกษาด้านธุรกิจและการฝึกอบรมที่ต่างกันไป เช่น ในเมืองแอตแลนตา มีศูนย์ธุรกิจสำหรับผู้หญิง ศูนย์การเชื่อมต่อและการเข้าถึงเงินทุนสำหรับผู้ประกอบการ(ACE) ซึ่งเป็นแหล่งให้กู้ยืมรายย่อยและเป็นหนึ่งในแหล่งกู้ยืมเงินของคนในชุมชน นอกจากนี้ยังมีเครือข่ายศูนย์พัฒนาธุรกิจขนาดเล็กที่ให้คำปรึกษาและการฝึกอบรมสำหรับการเริ่มต้นธุรกิจและผู้ประกอบการทั่วไป ผู้ที่สนใจสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมที่เว็บไซต์ www.sba.gov หรือ www.sba.gov/tools/local-assistance/districtoffices

Minority Business Development Agency (MBDA)

หน่วยงานช่วยเหลือการพัฒนาธุรกิจของคนกลุ่มน้อย (Minority Business Development Agency - MBDA) โดยกระทรวงพาณิชย์สหรัฐอเมริกา มีหน้าที่ผลักดันธุรกิจของชาวสหรัฐอเมริกา เชื้อชาติต่างให้ได้รับความช่วยเหลือเท่าเทียมกัน รวมทั้งให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูลการลงทุน การเงิน และการวางแผนธุรกิจ มีเป้าหมายในการลดช่องว่างการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและอำนวยความสะดวกด้านสัญญาให้กับบริษัทของคนกลุ่มน้อย

เว็บไซต์ MBDA (www.mbda.gov) ได้รวบรวมข้อมูลที่จะเป็นตั้งตั้งแต่ขั้นตอนการเริ่มทำธุรกิจ โครงสร้างธุรกิจที่เหมาะสมกับธุรกิจของผู้ประกอบการ เขียนแผนธุรกิจ การขอใบรับรองกิจการที่สามารถขอได้จากหน่วยงานท้องถิ่น และหน่วยงานรัฐบาลกลาง ทั้งนี้ ใบรับรองกิจการจะเป็นใบเบิกทางธุรกิจของ

ผู้ประกอบการให้เข้าถึงบริการของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา และ เข้าเป็นสมาชิกของภาคเอกชนได้ง่ายขึ้น

นอกจากนี้ เว็บไซต์ MBDA ยังมีขั้นตอนการหาแหล่งเงินทุน เทคนิคการขอเงินทุนสำหรับการเริ่มทำธุรกิจ การบริหารจัดการกิจการ ซึ่งจะเชื่อมข้อมูลไปยังเว็บไซต์ Career One Stop Business Center โดยร่วมมือกับ กระทรวงแรงงานสหรัฐอเมริกา และ American Job Center จะช่วยท่านในการหาพนักงาน การจ้างงาน การฝึกงาน วิธีการขายธุรกิจ – จับคู่ธุรกิจ

หน่วยงาน MBDA ยังสนับสนุนให้ธุรกิจของท่านขยายไปยังระดับโลก โดยการสร้างเครือข่าย – จับคู่ธุรกิจ การจัดกิจกรรมการประชุม โดยจะประชาสัมพันธ์ข่าวผ่านทางเว็บไซต์ ซึ่งในปัจจุบัน MBDA ได้ขยายเครือข่าย ธุรกิจไปยังประเทศต่าง ๆ เช่น ออสเตรเลีย บราซิล จีน โคลัมเบีย กาบอง อินเดีย เม็กซิโก แอฟริกาใต้ เกาหลีใต้ ตุรกี แชมเบีย ผู้ประกอบการสามารถอ่านรายละเอียดของแต่ละประเทศเพิ่มเติมได้จากเว็บไซต์ MBDA ซึ่งจะมีข้อมูลประวัติศาสตร์ ข้อมูลการพาณิชย์ และแนวทางการทำธุรกิจในประเทศนั้น ๆ

ทั้งนี้ MBDA ยังระบุข้อมูลติดต่อเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาเฉพาะด้าน การขยายสินค้าไปยังต่างประเทศ ถือเป็น โอกาสดีของนักธุรกิจไทยสัญชาติ อเมริกัน ในการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกา ที่มีการส่งเสริม การลงทุน และการสร้างธุรกิจให้แก่ธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในสหรัฐอเมริกา

Royal Thai Embassy, Washington, D.C.

สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงวอชิงตัน

หมายเลขโทรศัพท์ +1 (202) 944 -3600

อีเมล info@thaibicusa.com

Royal Thai Consulate General, New York

สถานกงสุลใหญ่ ณ นครนิวยอร์ก

หมายเลขโทรศัพท์ +1 (212) 754 -1770

อีเมล info@thaicgny.com

Royal Thai Consulate General, Los Angeles

สถานกงสุลใหญ่ ณ นครลอสแอนเจลิส

หมายเลขโทรศัพท์ +1 (323) 962 -9574 -77

อีเมล info@ThaiConsulateLA.org

Royal Thai Consulate General, Chicago

สถานกงสุลใหญ่ ณ นครชิคาโก

หมายเลขโทรศัพท์ +1 (312) 664 -3129

อีเมล info@thaiconsulatechicago.org

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ภูมิภาคอเมริกา

NEW YORK

Rockefeller Center

630 Fifth Ave., Suite 1960

New York, NY 10111

Tel. 212 482 0077

Fax 212 482 1177

<http://www.thaitradeusa.com/>

info@thaitradeny.com

CHICAGO

700 N. Rush Street, 2nd

Floor

Chicago, IL 60611

Tel. 312 787 3388

Fax 312 787 9733

<http://www.thaitradechicago.com/>

ttcc@thaitradechicago.com

LOS ANGELES

611 N. Larchmont Blvd, 3rd

Floor

Los Angeles, CA 90004

Tel. 323 466 9645

Fax 323 466 1559

<http://www.thaitradeusa.com/>

ttclausa@att.net

ttcla@live.com

MIAMI

6100 Blue Lagoon Drive

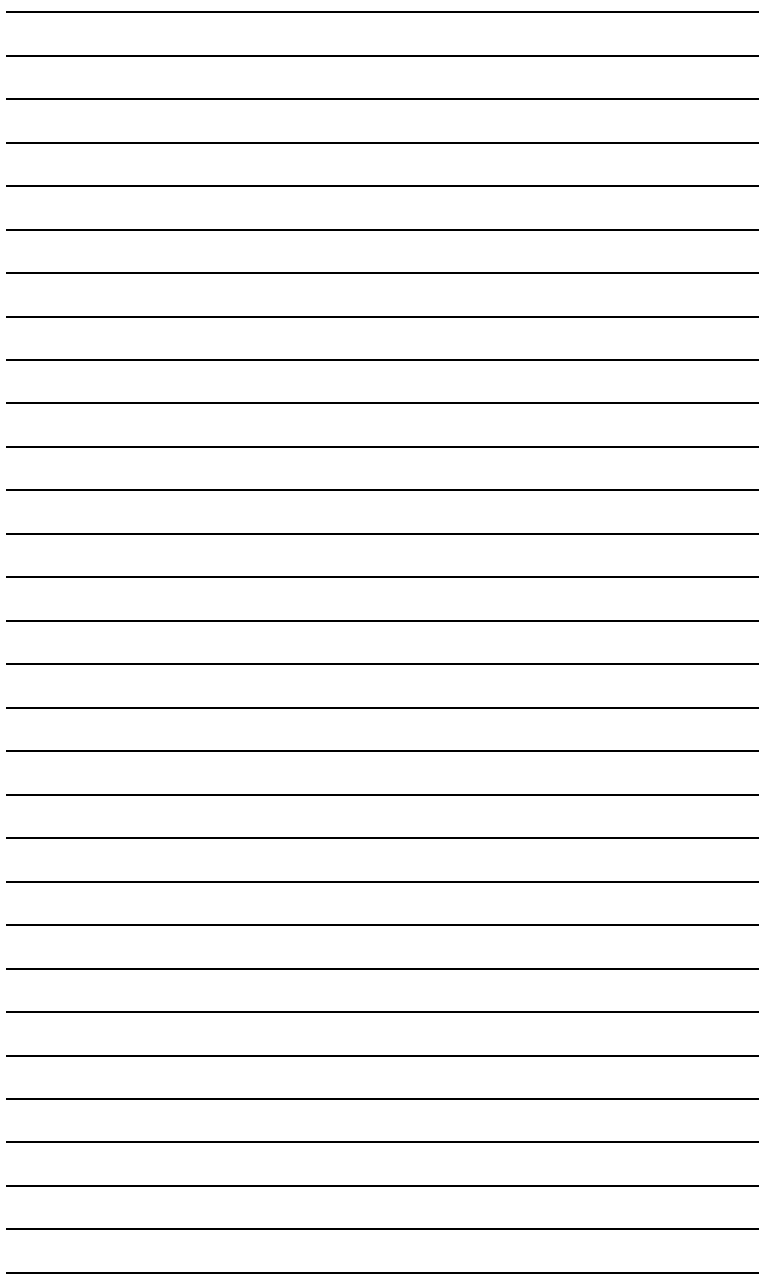
Suite 100 Miami, FL 33126

Tel. 786 388 7888

Fax 786 388 7999

<http://www.thaicaribbean.com/>

ttcmiami@earthlink.net

www.thaibicusa.com

info@thaibicusa.com